

STUDENCI POLITECHNIKI NA AKADEMICKICH MISTRZOSTWACH POLSKI

Olimpiada językowa

**90-lecie Politechniki
Poznańskiej - wywiad**

Kącik kulturalny

XII FESTIWAL NAUKI I SZTUKI NA POLITECHNICE

W dniach 25-29 maja br. odbył się XII Festiwal Nauki i Sztuki. Przygotowano atrakcje z różnych dziedzin, od humanistycznych po nauki ścisłe. W tym roku zmiana, festiwal trwał pięć dni. To naprawdę naukowy tydzień w Poznaniu. Imprezy przygotowali również sami studenci, zrzeszeni w kołach oraz organizacjach. W ten sposób pokazują nie tylko potencjał swojej uczelni, ale głównie swoje zainteresowania jako młodych badaczy. Na Politechnice Poznańskiej dużym zainteresowaniem cieszyły się wykłady m.in. wykład „Żurawie klucze, czyli rzecz latającej inteligencji” dr Mikołaja Sobczaka, „Światło – w poszukiwaniu prawdy” dr Mirosława Szybowicza, „Kolor i faktura materiału w architekturze współczesnej” dr Adama Nadolnego oraz „Organizmy żywe jako jeden z elementów zapewnienia bezpieczeństwa człowiekowi” dr hab. inż. Aldony Łowińskiej – Kluge. Wykłady te były inne niż zwykle, nie było definicji, reguł czy wzorów. Nasi naukowcy ukazali arkana swojej pracy w sposób niekonwencjonalny. Pojawiły się psy policyjne, był Żuraw – model samolotu, były przykłady wykorzystania światła i widma ramanowskiego w kryminalistyce. W przerwach pomiędzy wykładami można było porzucać lotkami, poćwiczyć na ergonometrze, obejrzeć wystawę oraz wystawę osiągnięć studentów „Politechnika wczoraj i dziś” w kąciku wspomnień. Politechnikę odwiedziło ok. 500 licealistów

spis treści

SENAT	2
AKTUALNOŚCI	3-4
X OLIMPIADA JĘZYKA ANGIELSKIEGO	5
WIEŚCI Z WYDZIAŁÓW	6-13
90-LECIE POLITECHNIKI POZNAŃSKIEJ - WYWIAD	14
PRIMUS INTER PARES	15
KONKURS SEA POINT	16
MIĘDZYNARODOWA KONFERENCJA NAUKOWA ARCHITECTURE • CONTEXT • RESPONSIBILITY	17
WARSZTATY DLA STUDENTÓW	18
CO SŁYCHAĆ W RADIU AFERA 2009	19
AKADEMICKI ZWIĄZEK SPORTOWY	20-24
STUDENCI PP NA AKADEMICKICH MISTRZOSTWACH POLSKI	24-25
PODRÓŻE KSZTAŁCĄ	27
KĄCIK KULTURALNY	28-29
NEWSLETTER	30-31
PRASÓWKA CZYLI MEDIA O NAS	32-35
WSIEDLENIA BAŻANTÓW	36
NOWOŚCI WYDAWNICZE	38

Sprostowanie

W Głosie Politechniki Poznańskiej nr 3 (140) z kwietnia 2009 r. na str. 7 w notatce o wyróżnieniu dyplomami Ambasadorów Kongresów Polskich niewłaściwie nadano nagłówek: Wydział Elektroniki i Telekomunikacji. Tekst informacji dotyczy osiągnięć dwóch jednostek z dwóch Wydziałów: Elektrycznego oraz Elektroniki i Telekomunikacji.

REDAKCJA

Jolanta Szajbe – redaktor naczelna
Skład redakcji:
Iwona Kawiak
Wojciech Jasiecki
Joanna Jaszczyszyn

ADRES REDAKCJI

Politechnika Poznańska,
pl. Marii Skłodowskiej-Curie 5,
pok. 208A, 60-965 Poznań,
tel. 665 3610, faks 665 3699
glos.politechniki@put.poznan.pl

WYDAWCA

Politechnika Poznańska, pl. Marii Skłodowskiej-Curie 5, 60-965 Poznań

DRUK

Drukarnia ARTPRINT, ul. Wielka 27/29,
61-775 Poznań
NAKLAD: 1500 egz.

WSPÓŁPRACOWNICY

Wydział Architektury

dr inż. arch. Anna Sygulska

Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska

dr hab. inż. Janusz Wojtkowiak,
prof. nadzw.

Wydział Budowy Maszyn i Zarządzania

dr Marek Maik
inż. Tomasz Nazdrowicz

Wydział Elektryczny

mgr inż. Jolanta Jurga

Wydział Fizyki Technicznej

dr Arkadiusz Ptak
mgr Lidia Kruszewska

Wydział Informatyki i Zarządzania

mgr inż. Katarzyna Małkowska
Magdalena Miklaszewska

Wydział Maszyn Roboczych i Transportu

mgr inż. Katarzyna Wojciechowska

Wydział Technologii Chemicznej

mgr Maciej Raciborski

Studium Języków Obcych

Urszula Mińska-Marciniak

Studium Wychowania Fizycznego i Sportu

mgr Wojciech Weiss

Era Inżyniera

mgr Marta Kicińska-Nowak

Centrum Praktyk i Karier

Radio AFERA

mgr Piotr Graczyk
mgr Bartłomiej Nowak

Uczelniane Centrum Kultury

mgr Marzenna Biegała-Howorska

Dział Informatyki

mgr inż. Tomasz Kokowski

Przedstawiciele samorządu i innych organizacji studenckich

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania, redagowania otrzymanych materiałów i zmian tytułów. Teksty przyjmujemy wyłącznie w formie elektronicznej (dyskietka, e-mail).

Opinie zawarte w publikacjach są sprawą autorów i nie muszą odzwierciedlać stanowiska redakcji GP i władz uczelni.

Senat

Posiedzenie Senatu Akademickiego Politechniki Poznańskiej z dnia 8 kwietnia 2009 r.

Obrady Senatu otworzył Rektor PP prof. Adam Hamrol, który powitał zebranych, a następnie wręczył nominację na stanowisko profesora zwyczajnego prof. dr. hab. inż. Józefowi Jasiczakowi,

Zatwierdzenie wysokości kosztów ogólnouczelnianych, kosztów studiów i jednostek wspomagających kształcenie oraz funduszy centralnych

Otwierając dyskusję Rektor PP Adam Hamrol przedstawił uzasadnienie dla każdej z zaproponowanych kwot. Prof. dr. hab. inż. A. Voelkel, Przewodniczący Senackiej Komisji ds. Budżetu i Finansów zaproponował wysokość poszczególnych funduszy (m.in. na remonty centralne, rezerwę rektora) oraz zaakceptowanie przez Senat planu kosztów ogólnouczelnianych. Zastrzeżenia Komisji wzbudziły: przekroczenie w 2008 r. kosztów działalności naukowej, kulturalnej i sportowej studentów i doktorantów.

Podczas dyskusji Senat poruszył kwestie: zasad finansowania badań lekarskich i szkoleń BHP w Uczelni; wysokość funduszy przyznanych dla Studium Języków Obcych; finansowanie działalności naukowej, kulturalnej i sportowej studentów i doktorantów oraz zasady dofinansowywania działalności kół naukowych przez dziekanów. Senat zatwierdził wysokość kosztów ogólnouczelnianych, kosztów studiów i jednostek wspomagających kształcenie oraz funduszy centralnych.

Zatwierdzenie planu inwestycji na lata 2009-2012

Rektor PP Adam Hamrol przedstawił projekt uchwały w sprawie zatwierdzenia programu inwestycyjnego na lata 2009-2012. Po dyskusji, w której Senatorowie poruszyli m.in. sprawy dotyczące zabezpieczenia finansowego dla poszczególnych inwestycji; pozyskania funduszy dodatkowych poprzez wprowadzenie programu oszczęd-

ności na tzw. kosztach eksploatacji, Senat zatwierdził następujące inwestycje na lata 2009-2012: Biblioteka Techniczna – Centrum Wykładowe, Centrum Mechatroniki, Biomechaniki i Nanoinżynierii, Centrum Dydaktyczne Wydziału Technologii Chemicznej.

Sprawy bieżące

Senat wyraził zgodę na zawarcie umowy z Fachhochschule Brandenburg (inicjatorem współpracy jest Wydział Fizyki Technicznej). Rektor PP przedstawił Senatorom propozycję medalu Jubileuszowego i poprosił o wyrażenie opinii.

Red.

Posiedzenie Senatu Akademickiego Politechniki Poznańskiej z dnia 14 maja 2009 r.

W związku z koniecznością przyjęcia przez Senat Akademicki Politechniki Poznańskiej uchwały w sprawie realizacji inwestycji Biblioteka Politechniki Poznańskiej zwołano dodatkowe posiedzenie Senatu.

Przyjęcie uchwały w sprawie realizacji inwestycji Biblioteka PP

Rektor PP prof. Adam Hamrol poinformował o konieczności podjęcia uchwały dotyczącej realizacji inwestycji Biblioteka

Techniczna – Centrum Wykładowe. Senat określił źródła finansowania inwestycji, co stanowi treść Uchwały Nr 43.

Ustalenie zasad wyboru elektorów Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego

Prof. Stefan Kowalski przewodniczący Uczelnianej Komisji Wyborczej przedstawił i szczegółowo omówił propozycję wyboru elektorów RGSzW z Politechniki Poznań-

skiej. Senat uchwalił zasady wyboru elektorów RGSzW z Politechniki Poznańskiej, co stanowi treść Uchwały Nr 42.

Sprawy bieżące

Rektor Adam Hamrol poinformował, że Instytut Chemii i Elektrochemii Technicznej zwrócił się do Senatu z prośbą o wyrażenie zgody na zakup chromatografu cieczowego ze spektrometrem mas o wartości ok. 1,5 mln zł oraz skaningowego mikroskopu elektronowego z systemem mikroanalizy rentgenowskiej EDS o wartości ok. 1,4 mln zł. Oba urządzenia zostaną zakupione ze środków otrzymanych z Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego na dofinansowanie inwestycji aparaturowych. Senat wyraził zgodę na zakup aparatury, co stanowi treść Uchwały Nr 44.

Red.

AKTUALNOŚCI

MASZ W GŁOWIE POMYSŁ NA WYNALEZEK? WEŹ UDZIAŁ W „KONKURSIE NA POMYSŁ”

„Konkurs na pomysł” przeznaczony jest dla studentów, którzy świadomie planują swoją karierę i rozumieją korzyści płynące z zabezpieczenia interesów prawnych.

Wynalazki zgłoszone do konkursu zostaną opatentowane. Student, na rzecz którego dokonano precyzyjnie sformułowanego zgłoszenia projektu, jest w komfortowej sytuacji w konfrontacji z profesjonalnymi firmami, a co za tym idzie, może swobodnie negocjować warunki komercjalizacji przedsięwzięcia, ponieważ nie istnieje ryzyko utracenia pomysłu czy skorzystania z niego przez jakiegokolwiek podmiot gospodarczy nie posiadający uprawnień.

Patenty udzielane są na wynalazki, które są nowe, posiadają poziom wynalazczy i nadają się do przemysłowego zastosowania. Patent można sprzedać w całości, można również udzielić licencji. Kancelaria Prawno-Patentowa Jarzyńska & Wspólnicy jako

organizatorzy „Konkursu na pomysł” zdają sobie sprawę, że niektóre pomysły wymagają znacznych nakładów jeszcze w fazie eksperymentalnej, a środki studentów są bardzo ograniczone, dlatego możliwe będzie pozyskanie sponsora do przeprowadzenia niezbędnych badań. Oczywiście wybrane zostaną najlepsze innowacyjne projekty, które posiadają potencjał rynkowy.

Należy pamiętać, iż przed zgłoszeniem w Urzędzie Patentowym dokumentacji wynalazku nie może on być nigdzie ujawniony w sposób, w którym mogłyby się z nim zapoznać osoby trzecie.

Dodatkowe informacje na stronie: www.konkursnapomysl.pl

STYPENDIA L'OREAL POLSKA dla Kobiet i Nauki

1 maja br. ruszyła dziewiąta edycja konkursu na stypendia naukowe L'Oréal Polska dla Kobiet i Nauki. Stypendia przeznaczone

są dla kobiet zajmujących się badaniami naukowymi w zakresie medycyny i nauk biologicznych, których prace mają charakter aplikacyjny. Warunkiem przystąpienia do konkursu, zarówno dla doktorantek (granica wieku 35 lat), jak habilitantek (do 45 lat), jest końcowy etap realizacji pracy. Kandydatury oceniane są przez 11 jurorów – wybitnych autorytetów polskiego życia naukowego.

Stypendia L'Oréal Polska dla Kobiet i Nauki przy wsparciu Polskiego Komitetu do spraw UNESCO są inicjatywą lokalną. Źródłem inspiracji była międzynarodowa umowa zawarta w Paryżu między Grupą L'Oréal i UNESCO „For Women in Science”. W jej ramach, każdego roku, w paryskiej siedzibie UNESCO, wybitne przedstawicielki świata nauki oraz młode doktorantki z pięciu kontynentów otrzymują nagrody pieniężne oraz stypendia.

W ciągu 10 lat nagrody w wysokości 100.000 USD wręczono 57 doskonałym kobietom-naukowcom, których sylwetki są nieocenionym źródłem motywacji, wsparcia i inspiracji dla kobiet na całym świecie, a 120 międzynarodowych stypendiów otrzymały doktorantki i habilitantki – młode nadzieje światowej nauki. Lokalny, polski program przyznawania stypendiów stał się wzorem dla innych krajów. Obecnie prowadzi go już 85 filii Grupy L'Oréal. Uhonorował on w sumie 480 młodych kobiet-naukowców na poziomach krajo-

wych. Stypendystki L'Oréal - UNESCO tworzą światową wspólnotę talentów naukowych, która powiększa się każdego roku. Na liście stypendystek L'Oréal Polska/UNESCO jest czterdzieści kobiet. Prowadzą one badania w Gdańsku, Gliwicach, Katowicach, Lublinie, Łodzi, Poznaniu, Szczecinie, Toruniu, Warszawie i Wrocławiu.

Termin nadsyłania zgłoszeń: 31 lipca 2009 r., rozstrzygnięcie konkursu 31 października 2009 r.

Więcej informacji na stronie:
<http://www.lorealdlakobietinauki.pl/index.php>

J.J

SUMO ROBOTÓW 2009

W maju 2009 r. miała miejsce kolejna, VI edycja Festiwalu Robotów oraz Zawodów Sumo Robotów „CybAiRBot 2009”. Impreza wpisała się już na stałe do kalendarza ogólnopolskich imprez popularyzujących i promujących naukę – nie tylko w dziedzinie robotyki. Festiwal organizowany jest przez Instytut Automatyki i Inżynierii Informatycznej oraz Koło Naukowe CybAiR z Politechniki Poznańskiej. Co roku starają się oni udowodnić, że najnowocześniejsze osiągnięcia w dziedzinie nauki i techniki można prezentować w sposób przystępny

dla każdego. Festiwal cieszył się ogromnym zainteresowaniem konstruktorów robotów, wystawców, publiczności i mediów.

Główną atrakcją, jak zawsze, był turniej robotów sumo. W zawodach tych walczą autonomiczne, inteligentne roboty mobilne, których zadanie polega na samodzielnym zlokalizowaniu przeciwnika i wypchnięciu go poza ring, podobnie jak w prawdziwych walkach sumo. Rokrocznie rywalizuje ze sobą w ten sposób kilkadziesiąt drużyn z całej Polski, dostarczając publiczności wiele emocji. W ramach Festiwalu odbył się również konkurs na najciekawszą konstrukcję robota amatorskiego.

Podobnie jak w roku ubiegłym, zorganizowano walki SUMO w oparciu o zestawy Lego Mindstorms. Są to odrębne zawody, w których mogą uczestniczyć tylko konstrukcje zbudowane z klocków przez młodszych uczestników (do 14 lat). Najmłodsi uczestnicy mogli wziąć udział w otwartych warsztatach z robotyki.

Zwycięzcami tegorocznej edycji zostali:

w kategorii SUMO:

1. miejsce – zespół Cedron Team w składzie: T. Wojnowski, D. Wojnowski, J. Wojnowska, J. Wojnowski z robotem Cedron 4WD,
2. miejsce – zespół Mortos w składzie: D. Kominiak, A. Kacprzyk z robotem Mortos,

3. miejsce – zespół: ZSP2 Koluszki, S. Marat z robotem Czesio,
- w kategorii najciekawsza konstrukcja:**
 zespół NANO w składzie: D. Dudzik, B. Dudzik z robotem QUATR,
- wyróżnienie**
 otrzymał zespół OSW, w składzie: Sz. Kaźmierczak, M. Kozłowicz, K. Woźniak z robotem Dżdżownica Cybernetyczna MAGDA.

Nowa wyszukiwarka połączeń MPK

Absolwenci Politechniki Poznańskiej Bartosz Burek, Artur Szycha i Mikołaj Gajek stworzyli wyszukiwarkę komunikacji miejskiej. Jakdójade.pl to prosty sposób na szybkie znalezienie najlepszej trasy do miejsca, w które chcemy dotrzeć. Do wyboru mamy trzy opcje tras: normalna, wygodna i szybka. Wpisujemy skąd i dokąd chcemy jechać, o której godzinie i wyszukujemy. W odpowiedzi otrzymamy ustaloną trasę, orientacyjny czas dojścia do przystanku i czas podróży. Serwis działa od września 2008 r. Prace nad wyszukiwarką trwały dwa lata, przy ścisłej współpracy z MPK. Autorzy wyszukiwarki pracują nad zwiększeniem jej zasięgu – planują rozszerzyć zasięg na inne duże miasta w Polsce. Z darmowego serwisu korzysta około pięćset osób dziennie.

OLIMPIADA JĘZYKA ANGIELSKIEGO DLA STUDENTÓW WYŻSZYCH UCZELNI TECHNICZNYCH

Tegoroczna Olimpiada należała do niezwykłych – odbyła się już po raz dziesiąty! Poszukiwania najlepiej władającego językiem angielskim studenta rozpoczęły się w grudniu. Do pierwszego etapu, który odbył się w macierzystych jednostkach Olimpijczyków, przystąpiło 337 studentów z 12 Wyższych Uczelni Technicznych. Obronnym piórem z tej potyczki wyszli studenci, którzy osiągnęli pułap 35,5 punktu. Na poznańskie pole walki dotarło 44 z zakwalifikowanych 60. W piątek 15 maja konkurenci zmagali się z częścią pisemną i ustną. Dziesięcioro najlepszych studentów wywalczyło sobie miejsce w finale. W sobotę – rano 16 maja 2009 – w Centrum panowała atmosfera nerwowego oczekiwania. Swoją obecnością zaszczytili wszystkich Prorektor ds. kształcenia prof. dr hab. inż. Stefan Trzcieliński, dziekan Wydziału Architektury dr hab. inż. arch. Jerzy Suchanek, konsul honorowy Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii północnej – p. Włodzimierz Walkowiak oraz przedstawiciele sponsorów: szef Działu ds. Polityki zagranicznej i Bezpieczeństwa Ambasady amerykańskiej w Warszawie – p. Anthony M. Kolaniewicz, przedstawiciel firmy Oriflame – p. Małgorzata Gajewska, prezes Prywatnej Szkoły Językowej Program – Bell p. Katarzyna Lisiewicz, przedstawiciel wydawnictwa Nowa Era p. Anna Łuźna. Olimpiadę otworzyła pani kierownik SJO dr Liliana Szczuka-Dorna. Odczytana została lista dziesięciu szczęśliwców, którzy na chwilę mogli odetchnąć z ulgą – miejsce w finałowej dziesiątce mieli już zapewnione! Przed nimi było jednak decydujące starcie – prezentacja na temat „Ja i moje wyzwania”. Walka była dość wyrównana, prezentacje niezwykle zróżnicowane – wygrali najlepsi z najlepszych!

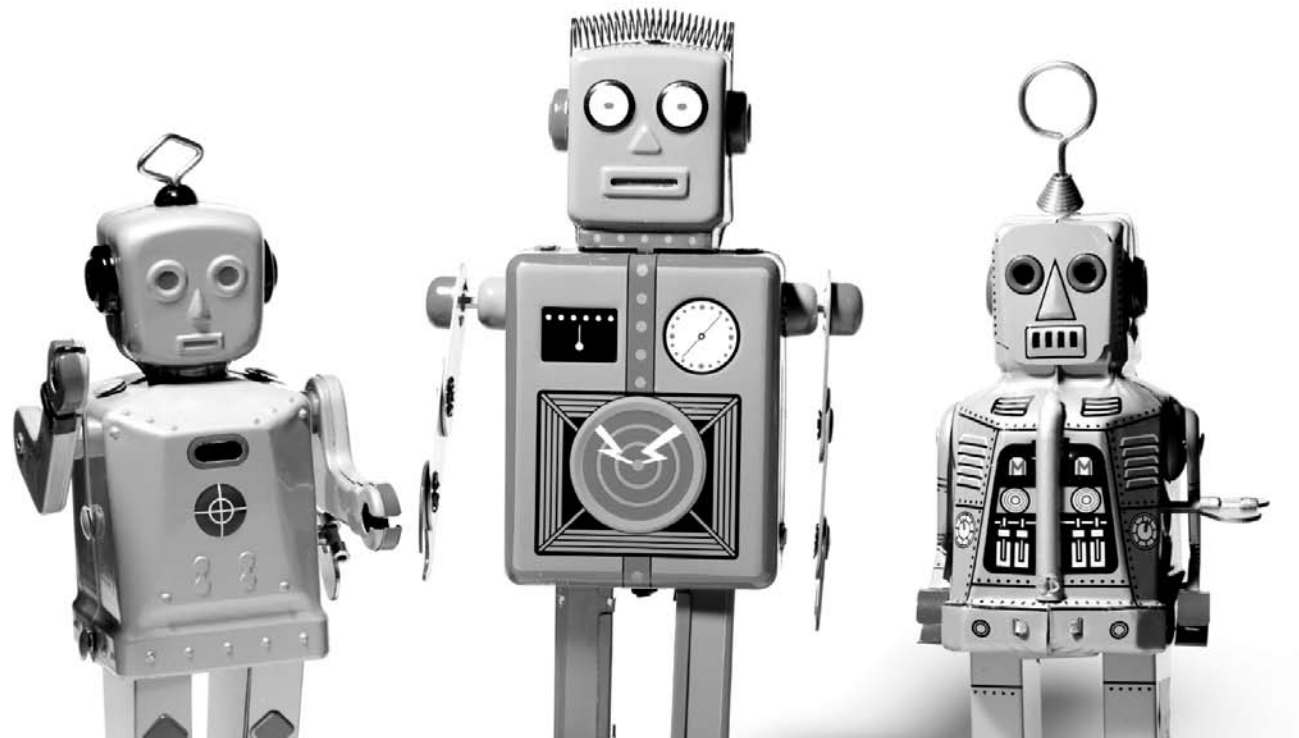
Oto ostateczna klasyfikacja:

1. Marek Gulanowski – Politechnika Wrocławska
2. Bartosz Wróblewski – Politechnika Poznańska
3. Bruno Kortowski – Politechnika Szczecińska
4. Bartłomiej Koźniewski – Politechnika Łódzka
5. Dariusz Allam – Politechnika Poznańska
6. Tomasz Kutć – Politechnika Poznańska
7. Tomasz Niedźwiedź – Politechnika Poznańska
8. Kamila Muchowska – Politechnika Gdańska
9. Dagna Jenerowicz – Politechnika Śląska
10. Adam Partyka – Politechnika Śląska

Gratulujemy zwycięzcom i zapraszamy wszystkich entuzjastów i sympatyków Olimpiady na jej XI edycję, której pierwszy etap rusza już jesienią tego roku.

Przygotowały:
 K. Matuszak, E. Jeziorek
 SJO PP

Autor zdjęć:
 inż. Henryk Szymański
 SJO PP

WYDZIAŁ ARCHITEKTURY

Architektura... Design!

Wielki Sukces na Międzynarodowych Targach Poznańskich

Wydział Architektury przygotował bardzo wysoko ocenianą ekspozycję prac studenckich pod tytułem NEOform, na wydarzenie Arena DESIGN 2009, które miało miejsce w dniach 3-6 czerwca 2009 r. na terenie Międzynarodowych Targów Poznańskich. Arena DESIGN 2009 towarzyszyła największym w Europie Środkowo-Wschodniej targom mebli i wyposażenia wnętrz: ME-BLE, HOME DECOR, BUDMA INTERIOR oraz BIURO. W poprzednich latach prace studentów Wydziału Architektury z grupy przedmiotów Design były prezentowane podczas wydarzeń transFROM organizowanych przez grupę Inspira i Międzynarodowe Targi Poznańskie.

Prawie sześćdziesiąt najlepszych projektów studenckich, w tym modele rapid prototyping oraz prototypy produktów zaprezen-

towano w Strefie EDUKACJA (strefie przeznaczonej do prezentacji dorobku polskich uczelni o profilu artystycznym i technicznym) na powierzchni 120 m² udostępnionej dla Wydziału Architektury przez MTP. Ogromne zainteresowanie tą bogatą ekspozycją jest dowodem na aktualność kierunku, w którym rozwijane jest interdyscyplinarne curriculum Wydziału Architektury.

Uroczystego otwarcia wydarzenia Arena DESIGN dokonali: prezydent miasta Poznania Ryszard Grobelny, Pan Przemysław Trawa, prezes Zarządu Międzynarodowych Targów Poznańskich oraz Pani Maria Magdalena Korpys, dyrektor kreatywny wydarzenia Arena DESIGN. Stali się oni zarazem pierwszymi gośćmi zwiedzającymi wystawę Wydziału Architektury Politechniki Poznańskiej. Wystawę swoją obec-

nością uświetnił prof. dr hab. inż. Adam Hamrol, Rektor Politechniki Poznańskiej, a także wybitni projektanci, specjaliści z dziedziny designu, profesorowie uczelni wyższych, przedsiębiorcy, przedstawiciele instytucji wspierających design oraz mediów. Honorowi goście z zaciekawieniem oglądali osiągnięcia młodych designerów, przyszłych architektów. Wystawa studentów Architektury PP wzbudziła duże zainteresowanie wśród największych działających na polskim rynku producentów środków transportu, mebli, wyposażenia wnętrz, artykułów gospodarstwa domowego. Promocja realizacji studentów architektury poprzez wystawy w ramach wydarzeń międzynarodowych jest najlepszym sposobem nawiązania współpracy z szeroko pojętym przemysłem, która być może zaowocuje wdrożeniami do produkcji oryginalnych

i nowoczesnych rozwiązań projektowych, jak to miało miejsce w ubiegłych latach. Takie wydarzenia umożliwiają również studentom kontakty z profesjonalistami oraz uznanymi autorytetami z dziedziny wzornictwa przemysłowego.

Naszą wystawę podczas trzeciego dnia zaszczycili swoją obecnością Pan Leszek Wojtasiak, Wicemarszałek Województwa Wielkopolskiego oraz Pani Li Edelkoort, jedna z 25 najbardziej wpływowych osób w dziedzinie wzornictwa i kreowania trendów, wieloletnia rektor Design Academy w Eindhoven (Holandia). Przedsięwzięcie Wydziału Architektury PP współfinansował Urząd Marszałkowski Województwa Wielkopolskiego, występujący w roli Partnera MTP. Dzięki zaangażowaniu obu Partnerów tegoroczna wystawa została zaprojektowana i zrealizowana z wielkim rozmachem.

Wydział Architektury PP zaangażował się także w projekt towarzyszący „Miasto żyje designem”, w ramach którego w wielu miejscach Poznania odbywały się wystawy, warsztaty, wykłady na temat designu i architektury organizowane przez firmy, ga-

lerie, uczelnie wyższe. W murach budynku przy ulicy Nieszawskiej prezentowaliśmy wystawę „architektura+design=archiDESi2”

Design na Wydziale Architektury Politechniki Poznańskiej

Wzornictwo i technologia, sztuka i nauka – mimo że często są traktowane jako tematy rozbieżne, łączą się w dziedzinie designu. Studenci Wydziału Architektury już od 2005 roku uczą się innowacyjnych rozwiązań technologicznych, ergonomii oraz kompozycji w ramach tej nowej, inspirującej dziedziny projektowej. Przedmiot Design prowadzi Hans-Georg Piorek Dipl. Designer VDID, visiting professor WAPP. Program nauczania Wydziału Architektury przewiduje wzornictwo przemysłowe na VIII i IX semestrze studiów. Studenci zdobywają niezbędną wiedzę teoretyczną pod-

czas wykładów zapraszanych gości, m.in.: Pana Holgera Burckhardta – projektanta, właściciela ID Gesellschaft für Innovation und Design mbH, profesora gościnnego FH Fachhochschule Coburg, Hochschule für Technik, Wirtschaft, Sozialwesen und Gestaltung. Podczas spotkań omawiana jest tematyka z zakresu ergonomii, estetyki, ekonomii i marketingu. W ramach zajęć praktycznych studenci projektują swój własny przedmiot użytkowy. Tematyka opracowań jest bardzo szeroka: od projektów autobusów i tramwajów, poprzez meble, ceramikę łazienkową, do artykułów gospodarstwa domowego. Wachlarz możliwości jest bardzo szeroki, aby wyjść naprzeciw osobistym zainteresowaniom młodych ludzi. Projekty tworzone z pasją mają szczególną jakość i wartość artystyczną. Pierwszy semestr Designu kończy prezentacja trójwymiarowego modelu produktu z propozycją rozwiązań materiałowych, kolorystyką. Drugi semestr poświęcony jest przygotowaniu modelu lub prototypu. Efekty tego krótkiego, lecz bardzo intensywnego programu nauczania wzornictwa przemysłowego zaobserwować można było podczas tegorocznej edycji wydarzenia Arena

DESIGN: projekty wykonane przez naszych studentów nie ustępują jakością i wykonaniem czołowym szkołom artystycznym w Polsce. Doskonałe wyniki zachęcają do dalszych starań i rozwoju obiecującego kierunku, rozszerzającego spektrum możliwości podjęcia pracy przez absolwentów Wydziału Architektury Politechniki Poznańskiej.

Atutem wydarzenia Arena DESIGN 2009, jako platformy dialogu, był bogaty program prelekcji oraz dyskusji panelowych,

w których udział wzięło wielu znakomitych projektantów od lat współpracujących z największymi światowymi markami, profesorowie kształcący adeptów zawodu, a także przedstawiciele organizacji promujących design. Profesor Wojciech Bonenberg z Wydziału Architektury Politechniki Poznańskiej przedstawił wykład pod tytułem „Design: sztuka czy marketing?” W forum dyskusyjnym „Szkoła Przetrwania Design'u” udział wzięli dr hab. inż. arch. Jerzy Suchanek, Dziekan Wydziału Architek-

tury PP, omawiając zagadnienia związane z kształceniem studentów na kierunkach wzorniczych. Wartość precyzyjnie przygotowanego programu wykładów i paneli dyskusyjnych potwierdziła bardzo wysoka frekwencja słuchaczy w czasie wszystkich tegorocznych wydarzeń.

Dr inż. arch.
Agata Bonenberg

Elementy infrastruktury sanitarnej, do jakich należą systemy odprowadzania i retencji wody deszczowej, rzadko leżą w kręgu zainteresowań artystów, a jednak Potsdamer Platz w Berlinie, przy którego zagospodarowaniu współpracowały najsłynniejsze biura architektoniczne Europy, m.in. Renzo Piano Building Workshop oraz Atelier Dreiseitl prowadzone przez słynnego niemieckiego rzeźbiarza Herberta Dreiseitl, jest chlubnym wyjątkiem. Ożywcza rola wody w utrzymaniu biotopów miejskich jest niezaprzeczalna, szczególnie na obszarach

śródmiejskich, gdzie warunki vegetacyjne i klimatyczne w suchych miesiącach letnich przypominają kamienną pustynię.

Dzięki pomocy dr hab. inż. Piotra Kowalcza z Instytutu Środowiska Rolniczego i Leśnego Polskiej Akademii Nauk, grupa studentów architektury i urbanistyki z koła naukowego urbanistów PP „URBANATION” pod opieką dr inż. arch. Anny Januchty-Szostak oraz mgr inż. arch. Ryszarda Gafliń-Gierczyńskiego, w dniach 15-16 maja br. miała okazję zapoznać się nie tylko z ikonami europejskiej architektury zgro-

madzonymi w Berlinie, ale również poznać tajniki gospodarowania wodą opadową w przestrzeni miejskiej. Pod przewodnictwem pani Kathariny Teschner z TU-Berlin studenci dowiedzieli się o obiegu wody deszczowej oraz sposobach jej oczyszczania i magazynowania.

Niemal całą powierzchnię zabudowy wokół Potsdamer Platz pokrywają zielone dachy, które spowalniają odpływ wód opadowych i zwiększają ewapotranspirację. Pod posadzką placu Marleny Dietrich zlokalizowano podziemne cysterny o pojemności 2,600 m³ gromadzące wodę deszczową z nawierzchni utwardzonych oraz zielonych dachów. Deszczówka jest wykorzystywana do splukiwania toalet oraz zasilania zieleni i powierzchniowych zbiorników wodnych, w których dzięki systemowi cyrkulacji i stworzeniu naturalnych biotopów roślinnych oczyszcza się i natlenia. Poprzecinane kładkami dekoracyjne lustra wodne o geometrycznych kształtach, kanały, kaskady i pasáže roślinne nie tylko podnoszą jakość wody, ale równocześnie tworzą misterny wzór urbanistycznej posadzki ściśle zintegrowany z architekturą i kryją podziemne tunele komunikacyjne.

Przykład Potsdamer Platz dowodzi, że upowszechnianie modelowych rozwiązań architektonicznych wykorzystujących wody opadowe w aranżacji budynków, wnętrz urbanistycznych i krajobrazowych przyczynia się podniesienia walorów estetycznych i użytkowych przestrzeni miejskich, obniżenia kosztów utrzymania terenów zielonych, poprawy mikroklimatu miasta, a tym samym do wzrostu jakości życia mieszkańców. Systemy retencji i wykorzystania wody deszczowej mogą i powinny być nie tylko niezbędnym elementem infrastruktury technicznej, ale również cennym

narzędziem świadomego komponowania przestrzeni miejskiej i tworzywem współczesnych form architektonicznych.

Tekst i fotografie:
Anna Januchta-Szostak

Refleksje uczestniczkij wyjazdu do Berlina

Potsdamer Platz, będący głównym węzłem komunikacyjnym Berlina, to wzorcowy przykład wykorzystania wody deszczowej w centrum miasta.

Krótko po zburzeniu Muru w 1989 r., decyzją berlińskiego Senatu, ogromna działka w centrum Berlina została podzielona na cztery części. Autorem zabudowy największej z nich został znany architekt i planista Renzo Piano. Dzięki niemu teren obejmujący dziewiętnaście budynków leżących pomiędzy Placem Poczdamskim a Placem Marleny Dietrich jest dziś przykładem wyjątkowego wykorzystania wody opadowej. Dokładnie oczyszczona, kumulowana w płytkich zbiornikach deszczówka nadaje przestrzeni publicznej kameralny charakter. Zasila zielen porastającą niemalże wszyst-

kie z okolicznych dachów, wykorzystywana jest też w toaletach publicznych. Płytkie jeziora służą pracownikom pobliskich biurowców jako miejsce ochłody i odpoczynku w upalne dni, a wijące się między budynkami wąskie kanały wprowadzają specyficzny mikroklimat w centrum niemieckiego miasta. Wszystko to, połączone z wysokiej klasy architekturą stwarza nowy wymiar przestrzeni publicznej, stawiającej na ekologiczne rozwiązania. Potsdamer Platz, będący prekursorem tego typu rozwiązań na wielką skalę, jest niestety nadal jednym z nielicznych przykładów rozsądnej gospodarki wodnej, która umożliwia zaoszczędzenie ponad 20 milionów litrów wody pitnej każdego roku.

Pozostaje nam jedynie wierzyć, że wzorując się na naszych sąsiadach, wkrótce i w Polsce inwestorzy będą brać pod uwagę możliwość wprowadzenia takich rozwiązań.

Jednak nie tylko to Berlin ma do zaoferowania zwiedzającym. Słynne osiedle Hansaviertel, Muzeum Historii Żydów oraz budynek Archiwum Bauhausu również wzbudziły nasz zachwyt. Neue Nationalgalerie i pomnik ku czci ofiar Holokaustu to także punkty, których nie można pominąć.

Jednym słowem wycieczka udana, wzbogaciła nas o kolejne oświadczenia, spowodowała do konfrontacji z niemiecką architekturą i zmotywowała do jeszcze bardziej wytężonej pracy w poszukiwaniu najlepszych rozwiązań.

Marta M. Głowacka
studentka III roku Architektury

Architektoniczne metody retencji wody deszczowej w Berlinie

WYDZIAŁ FIZYKI TECHNICZNEJ

W dniach 20-22 kwietnia przebywał w Poznaniu z wizytą naukową na zaproszenie Prezydenta Miasta Poznania oraz Rektora Politechniki Poznańskiej prof. Roland Wiesendanger z Uniwersytetu w Hamburgu, światowej sławy specjalista w dziedzinie nanotechnologii, spintroniki i skaningowej mikroskopii próbnikowej. W ramach programu „Akademicki Poznań” wygłosił trzy otwarte wykłady. Pierwszy, przeznaczony głównie dla doktorantów, „New horizons in condensed matter physics by scanning probe techniques” wygłosił w poniedziałek 20 kwietnia o godz. 17:30 w Centrum Wykładowo-Konferencyjnym Politechniki Poznańskiej. Drugi wykład, przeznaczony dla szerszej publiczności, „Nanotechnology: gateway to a better world?” miał miejsce 21 kwietnia 2009 o godz. 17:00 również w Centrum Wykładowo-Konferencyjnym PP. Trzeci wykład, najbardziej specjalistyczny, połączony z dłuższą dyskusją naukową i przeznaczony głównie dla pracowników naukowych, „Perspectives of Nano-Spintronics” odbył się w środę 22 kwietnia o godz. 10:00 w Polsko-Niemieckim Centrum Akademickim. Każdy z wykładów dopasowany był poziomem zaawansowania do grupy docelowej. Prof. Wiesendanger w sposób niezwykle atrakcyjny przedstawił zarówno podstawy omawianych tematów, jak również najnowsze osiągnięcia naukowe i potencjalne ich zastosowania. Osobą zaangażowaną w zaproszenie i przygotowanie wizyty był dr hab. Ryszard Czajka, prof. nadzw. PP, który współpracuje z prof. Wiesendangerem od wielu lat. Oprócz wspólnych badań współpraca ta wyraża się również współorganizowaniem cyklicznej konferencji SPS - International Symposium On Scanning Probe Spectroscopy and Rela-

Wizyta Prof. Rolanda Wiesendangera

tów, jak również najnowsze osiągnięcia naukowe i potencjalne ich zastosowania. Osobą zaangażowaną w zaproszenie i przygotowanie wizyty był dr hab. Ryszard Czajka, prof. nadzw. PP, który współpracuje z prof. Wiesendangerem od wielu lat. Oprócz wspólnych badań współpraca ta wyraża się również współorganizowaniem cyklicznej konferencji SPS - International Symposium On Scanning Probe Spectroscopy and Rela-

ted Methods. Kolejna, już piąta odbędzie się w Wąsowie koło Poznania w dniach 19-22 lipca bieżącego roku.

Na zdjęciu – spotkanie w Urzędzie Miasta Poznania. Od lewej: Pierwszy Zastępca Prezydenta Miasta Poznania Tomasz Jerzy Kayser, Proroktor Politechniki Poznańskiej dr hab. inż. Stefan Trzcieliński oraz prof. Roland Wiesendanger.

NANOTECHNOLOGIE I SPINTRONIKA - ELEKTRONIKA PRZYSZŁOŚCI

Nanotechnologia to jedna z najbardziej dynamicznie rozwijających się dziedzin aktywności człowieka. Terminem tym określa się obszar nauki i techniki obejmujący materiały, technologie i urządzenia funkcjonujące w skali nanometrowej, czyli w skali miliardowych części metra. Historia nanotechnologii sięga 1959 roku, kiedy Richard P. Feyn-

man wygłosił wykład „There's Plenty of Room at the Bottom”, co można przetłumaczyć jako „Jest mnóstwo miejsca tam na dole”; na dole czyli w skali atomów i molekuł. Feynman wyobrażając sobie, co trzeba zrobić, by zmieścić 24-tomową Encyklopedię Britannikę na łebku od szpilki, przedstawił koncepcję miniaturyzacji oraz możliwości tkwiące w wykorzystaniu tech-

nologii mogącej operować na poziomie nanometrowym. Jednak musiało minąć ponad dwadzieścia lat, by idee Feynmana mogły zostać realizowane. Przełomowym momentem było skonstruowanie w latach 80-tych skaningowych mikroskopów próbnikowych, które stały się podstawowymi narzędziami nanotechnologii. Pierwszym z rodziny był skaningowy mikroskop tune-

lowy (STM) skonstruowany przez Gerda Binniga i Heinricha Rohra w 1982 roku (za co cztery lata później otrzymali nagrodę Nobla), kolejnym - mikroskop sił atomowych (AFM). Dziś istnieje łącznie kilkadziesiąt trybów pracy i technik pochodnych skaningowych mikroskopów próbnikowych potrafiących uzyskiwać różnorodne informacje o właściwościach materiałów w skali nanometrowej. Rozwój nanotechnologii na świecie i w Polsce obejmuje wiele obszarów badań i przemysłowych zastosowań: od nanomateriałów poprzez inżynierię molekularną i nanobiotechnologię do nanoelektroniki. Ma też miejsce wiele inicjatyw edukacyjnych adresowanych głównie do młodzieży.

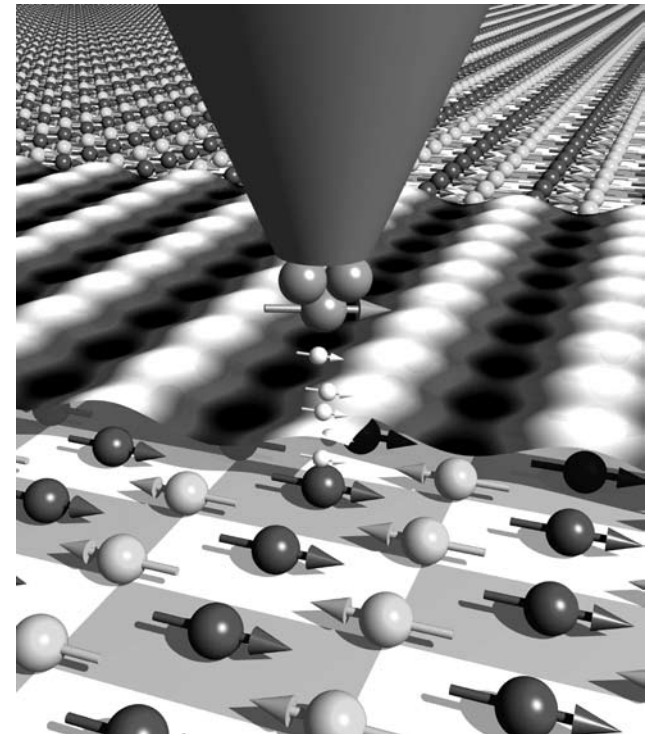
Dzisiejszy przemysł procesorów i w dużym stopniu nośników pamięci związany jest z elektroniką krzemową, czyli klasyczną elektroniką, która wykorzystuje transport ładunku elektronowego w strukturach półprzewodnikowych. Spintronika, czyli elektronika spinowa (elektronika przyszłości) oparta jest na połączeniu różnych materiałów (półprzewodników, izolatorów, metali niemagnetycznych) z materiałami magnetycznymi i manipulowaniu spinem elektronu, jako dodatkowym stopniem swobody (nośnikiem informacji), w urządzeniach elektronicznych. W ostatnich dwóch dekadach wielu naukowców myśli o wykorzystaniu spinu w polowym tranzystorze spinowym, procesorach oraz w zaworach spinowych. Rozwój spintroniki to przede wszystkim interdyscyplinarne badania obejmujące obszary elektroniki jednoelektronowej i molekularnej oraz teorii informacji tzw. informatyki kwantowej.

Odkrycie zjawiska gigantycznego magnetooporu (GMR, ang. Giant Magneto-Resistance) w wielowarstwowych magnetycznych układach metalicznych było przełomem w konstrukcji komputerowych twardych dysków. Za odkrycie zjawiska GMR, P. Grünbergi A. Fert otrzymali nagrodę Nobla z fizyki w 2007 roku. Prace P. Grünberga z Julich, A. Ferta z Paryża oraz teoretyczne prace J. Barnasia, fizyka z Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu, przyczyniły się do rozwoju nowego działu fizyki i elektroniki – tzw. nanoelektroniki spinowej czyli spintroniki. Nie ulega wątpliwości, że to dziś jeden z najbardziej obiecujących kierunków rozwoju fizyki i techniki.

Czym jest spin elektronu, fizycy wiedzą od bardzo dawna. Wprowadzenie pojęcia spinu w 1925 roku przypisuje się Goudsmi-

towi i Uhlenbeckowi, młodym doktorantom holenderskim, którzy pracowali w Lejdzie pod kierunkiem P. Ehrenfesta. Najnowsze badania doświadczalne świadczą o tym, że elektron jest cząstką punktową posiadającą ładunek elektryczny i spin. Słowo spin oznacza w języku angielskim obrót, wirowanie. Przyjmuje się, że elektron wiruje wokół własnej osi. Elektron przedstawiamy jako naładowaną kulkę o rozmiarach mikroskopowych (mniejszych od 10^{-16} m), a jego wirowanie prowadzi do pojawienia się momentu magnetycznego. Spin elektronu można traktować jako jego własny moment pędu o wartości połówkowej, co oznacza, że elektron może znajdować się w dwóch różnych stanach kwantowych odpowiadającym dwóm różnym rzutom spinu. W nieobecności pola magnetycznego dwa stany elektronu mają tę samą energię i w tym sensie rzut spinu jest nierozróżnialny i często pomijany. Konwencjonalna elektronika steruje ładunkiem elektronu za pomocą pola elektrycznego, natomiast spin jest ignorowany. Klasyczne technologie zapisu magnetycznego wykorzystują spin, ale tylko poprzez jego przejaw makroskopowy, tj. namagnesowanie domen w materiałach ferromagnetycznych.

Spintronika, podobnie jak zjawisko GMR, wykorzystuje wpływ spinu elektronu na jego ruchliwość i przewodnictwo w materiałach magnetycznych. Konsekwencje istnienia spinu są ogromne i wykraczają poza zakres materiału zawartego w tym artykule. Wykorzystanie zjawiska GMR w konstrukcji głowic odczytujących w twardych dyskach magnetycznych doprowadziło w roku 1997 do ponad 100-krotnego wzrostu gęstości zapisu informacji. W roku 2006 jedna ze spółek firmy Motorola wprowadziła na rynek pierwsze pamięci typu MRAM (ang. Magnetic Random Access Memory). Sukces zastosowania gigantycznego magnetooporu w głowicach odczytujących, w czujnikach pola magnetycznego oraz w nowych koncepcjach pamięci magnetycznych MRAM spowodował ogromne

zainteresowanie spinowo spolaryzowanym przewodnictwem elektronowym. Jedną z najbardziej efektywnych technik badania spinowej polaryzacji elektronów okazała się skaningowa mikroskopia próbnikowa. Prof. R. Wiesendanger i grupy badaczy skupionych wokół jego osoby, zarówno na Uniwersytecie w Bazylei (Szwajcaria) jak i na Uniwersytecie w Hamburgu (RFN), rozwijały intensywnie techniki skaningowej mikroskopii próbnikowej (np. mikroskopy sił magnetycznych – MFM oraz skaningowe mikroskopy tunelowe wykorzystujące tunelowanie spinowo-spolaryzowanych elektronów – SP-STM) w celu charakteryzacji właściwości magnetycznych ciał stałych z coraz lepszą zdolnością rozdzielczą, sięgającą pojedynczych nanometrów czyli obiektów składających się z pojedynczych atomów lub cząsteczek. Osiągnięcia grupy kierowanej przez Prof. R. Wiesendangera w Hamburgu, otwierają perspektywę konstrukcji spinowych tranzystorów polowych czy pamięci magnetycznych o rozmiarach od 10 do 100 razy mniejszych w stosunku do obecnie produkowanych tranzystorów polowych (w tzw. technice 45 nm).

Opracowali pracownicy WFT PP:
Prof. dr hab. Bronisław Susła
Dr hab. Ryszard Czajka, prof. nadzw. PP
Dr Arkadiusz Ptak, adiunkt w IF PP

Prof. Roland Wiesendanger

Prof. Roland Wiesendanger jest absolwentem Uniwersytetu w Bazylei (Szwajcaria). W 1992 roku został profesorem zwyczajnym na Wydziale Fizyki Eksperymentalnej Ciała Stałego, Uniwersytetu w Hamburgu. W swoim dorobku ma ponad 400 publikacji naukowych. Jest członkiem Niemieckiej Akademii Nauk Technicznych, członkiem Niemieckiej Akademii Nauk "Leopoldina", członkiem założycielem Akademii Nauk

w Hamburgu. Jest Koordynatorem Niemieckiego Centrum Kompetencji w zakresie Nanotechnologii, Koordynatorem Interdyscyplinarnego Centrum „Nanonauki” w Hamburgu, Dyrektorem Zarządzającym w Instytucie Fizyki Stosowanej Uniwersytetu w Hamburgu. W ubiegłym roku otrzymał Grant Specjalny ERC - Europejskiego Komitetu Badań Naukowych.

Konferencja Ko-Transfer

W dniach 28-29.05.2009 w Poznaniu odbyło się międzynarodowe spotkanie robocze w ramach projektu europejskiego Ko - Transfer. Głównym zadaniem projektu jest transfer informacji dotyczących innowacji w ramach szkolenia zawodowego w zakresie budownictwa ogólnego oraz kształcenia ustawicznego dotyczącego budownictwa energooszczędnego. Ponadto, celem projektu jest wypracowanie ram określających kompetencje w tym zakresie w poszczególnych krajach europejskich.

Partnerami w projekcie są: koordynator BGZ Gesellschaft für Internationale Zusammenarbeit Berlin mbH, Technische Universität Berlin - Niemcy, BFW Berufsförderungswerk - Kompetenzzentrum für Nachhaltiges Bauen Cottbus - Niemcy, Oberstufenzentrum Bautechnik II Berlin - Niemcy, Uniwersytet Techniczny Koszyce - Słowacja, ZAWM Zentrum für Aus - und Weiter - bildung des Mittelstandes V.O.E St.Vith - Belgia, Izba Rzemieślnicza Ryga - Łotwa, Związek Rzemiosła Polskiego Warszawa - Polska, Izba Rzemieślnicza Poznań - Polska oraz Politechnika Poznańska Poznań - Polska (dr inż. Marlena Kucz, dr inż. Katarzyna Rzeszut).

Pierwszy dzień narady roboczej organizowany był przez Instytut Konstrukcji Budow-

Fot. 1

Fot. 2

lanych Politechniki Poznańskiej. Podczas obrad przedstawiono prezentacje opracowań dotyczące standardów kompetencji w odniesieniu do warunków panujących w poszczególnych krajach oraz przetwarzanie ECVET. Każdy kraj miał do dyspozycji 30 min. Następnie dokonano analizy podobieństw i różnic dotyczących standardów kompetencji występujących w poszczególnych krajach partnerskich. Przedstawiono również możliwość wprowadzania różnych rozwiązań do kursów dotyczących kształcenia zawodowego. Na koniec uczestnicy spotkania zwiedzili laboratoria i domy pasywne znajdujące się na terenie Politechniki Poznańskiej. Drugi dzień obrad odbywał się w Wielkopolskiej Izbie Rzemieślniczej. W tym dniu koncentrowano się na problemach związanych z przetwarzaniem i modyfikowaniem planów kształceniowych, planowaniem lekcji i wykładów wg standardów kompetencji. Obrady zakończyły uzgodnienia w ramach międzynarodowego partnerstwa oraz wskazanie możliwości wykorzystania rezultatów projektu.

BGZ Berlin International
Cooperation Agency

Fot. 3

Fot. 4

Fot. 1 Uczestnicy spotkania podczas zwiedzania laboratorium IKB PP (urządzenie do badań wytrzymałościowych INSTRON)

Fot. 2 Uczestnicy spotkania podczas zwiedzania laboratorium IKB PP (w tle dom pasywny)

Fot. 3 Podczas obrad – Politechnika Poznańska

Fot. 4 W kuluarach – rozmowa: prof. J. Rakowski – dyrektor IKB, prof. J. Jasiczak – wicedyrektor IKB oraz koordynator projektu mgr G. Wittgen

90-LECIE POLITECHNIKI POZNAŃSKIEJ

Wywiad z Panią Prorektor dr hab. Aleksandrą Rakowską, prof. nadzw.

90 lat dla uczelni to dużo czy mało?

Świętujemy jubileusz Polskiego Wyższego Szkolnictwa Technicznego w Poznaniu. 90 lat to może mało, gdy np. porównamy z okresem działalności Uniwersytetu Jagiellońskiego czy Oxford University! Ale to już znaczący okres działania, ile to już pokoleń związanych z Politechniką! Musimy także pamiętać, że jesteśmy we wspólnej Europie, więc może tradycje naszej Uczelni powinniśmy odliczać od wcześniejszej daty niż 1919 rok ...

To już 90 lat istnienia Politechniki – w jaki sposób władze uczelni chcą uczcić urodziny swojej Alma Mater?

Niedawno świętowaliśmy uroczystości 90-lecie Akademickiego Poznania. Było to przede wszystkim święto Uniwersytetu Poznańskiego, z którego przecież wylonili się i inne uczelnie, obecnie także będące uniwersytetami, jak np. Uniwersytet Medyczny i Uniwersytet Przyrodniczy. Historia naszej Uczelni ma całkowicie „indywidualne” korzenie (choć można czasem posłyszeć i inną wersję historii) więc i obchody będą ... indywidualne. Główne obchody przypadają na dzień 30 września, podczas inauguracji nowego roku akademickiego. Szczególnie uroczystej inaugura-

cji – z udziałem przedstawicieli Akademickiego Poznania, władz miasta, władz samorządowych oraz członków Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych – towarzyszyć będą wystawy jubileuszowe. Właśnie – nie wystawa lecz wystawy, bo będzie to wystawa naszych osiągnięć, wystawa publikacji naukowych oraz wystawa czysto jubileuszowa – czyli poświęcona wspomnieniom i widzianej różnorodności historii. Przygotowywane jest także specjalne wydawnictwo jubileuszowe.

Zajmuje się Pani organizacją Jubileuszu 90-lecia uczelni. W związku z obchodami 90-lecia ludzie związani z Politechniką Poznańską przysyłają swoje wspomnienia, materiały i zdjęcia związane z historią PP. Czy było coś, co wśród nadesłanych materiałów zaskoczyło Panią szczególnie?

Przyznaję, że liczyliśmy na nieco większy odzew i uzyskanie znacznie większej ilości materiałów historycznych. Ale i te nadesłane i dostarczone pokazują, z jakim ogromnym sentymentem zachowywane są wspomnienia z czasów studiów, z jakim pietyzmem przechowywane są niektóre dokumenty, zdjęcia czy wycinki prasowe. I chyba nie jest zaskoczeniem fakt, że im więcej lat upłynęło od zakończenia studiów, to z tym gorętszym uczuciem snuje się wspomnienia. A zaskoczenie – chyba zdjęcie grupy studentki na zajęciach jeszcze w Państwowej Wyższej Szkole Budowy Maszyn. Wszyscy studenci w garniturach, jasnych koszulach i oczywiście krawaty! A na moje pytanie – czy to specjalny ubiór do zdjęć – pełne zdziwienie – przecież taki był wówczas standard, przecież byliśmy studentami tak szacownej uczelni!

Bogactwem uczelni są jej absolwenci, zapewne kontaktuje się z nimi Pani częściej. Jak Pani zdaniem oceniają Politechnikę Poznańską?

Mam szczęście słyszeć same ciepłe słowa oraz tylko dobre i bardzo dobre opinie o Politechnice Poznańskiej. Wspominani są wykładowcy i ci bardziej groźni, i ci bardzo życzliwi dla studentów. Oczywiście snute są wspomnienia o... studium wojskowym, o praktykach, wspólnych obozach i wycieczkach.

Wizja uczelni po 90-ciu latach istnienia – Jak Pani myśli, jakie będzie kolejne 90 lat? Czego sobie życzyłaby Pani sobie, jak i uczelni?

Przyszłość – uczelnia silna, o mocnej pozycji, o wysokim stopniu umiędzynarodowienia, bo liczę, że będziemy uczelnią zawsze atrakcyjną dla młodych ludzi, także dla młodzieży z innych krajów. Kierunki i specjalności także atrakcyjne i zgodne z zapotrzebowaniem gospodarki. Że i nasza oferta studiów podyplomowych będzie bardzo bogata, a tematyka tak atrakcyjna, że zapisy będą wypełnione z góry na kolejne edycje! Że o naszych absolwentów będą się zawsze biły firmy nie tylko z naszego regionu. A czego życzę uczelni – wysokich miejsc w rankingach, wspaniałych studentów i absolwentów, wspaniałych osiągnięć naukowych oraz prac badawczych docenianych przez środowisko i super przydatnych dla gospodarki. Życzę także, aby Studenci zadowoleni z atrakcyjnych i ciekawych zajęć czuli się nieodzownym elementem uczelni, której Pracownicy odczuwają nie tylko satysfakcję ze swej pracy, ale także i radość z jej wykonywania.

rozmawiała Iwona Kawiak

28 maja br. odbył się Finał Regionalnego etapu 40. edycji Konkursu Primus Inter Pares. Jest to Konkurs organizowany dla najlepiej uczących się i najaktywniejszych społecznie studentów wszystkich typów uczelni wyższych w Polsce. Organizatorem jest Zrzeszenie Studentów Polskich.

Wśród studentów Politechniki Poznańskiej laureatami zostali:

I miejsce - Michał FULARZ - Wydział Elektryczny

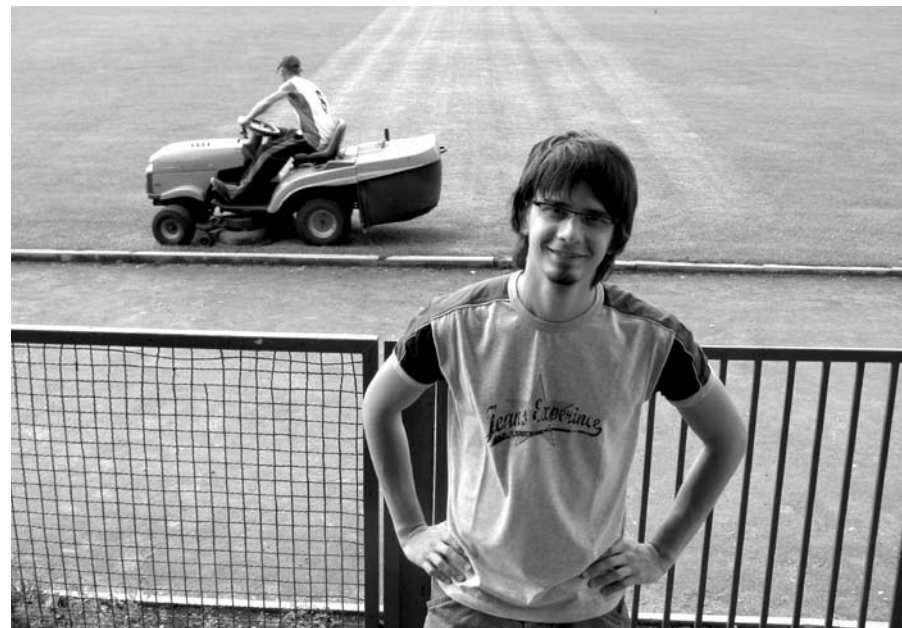
II miejsce - Iwona KACZOCHA - Wydział Budowy Maszyn i Zarządzania

III miejsce - Piotr POWAŁOWSKI - Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska

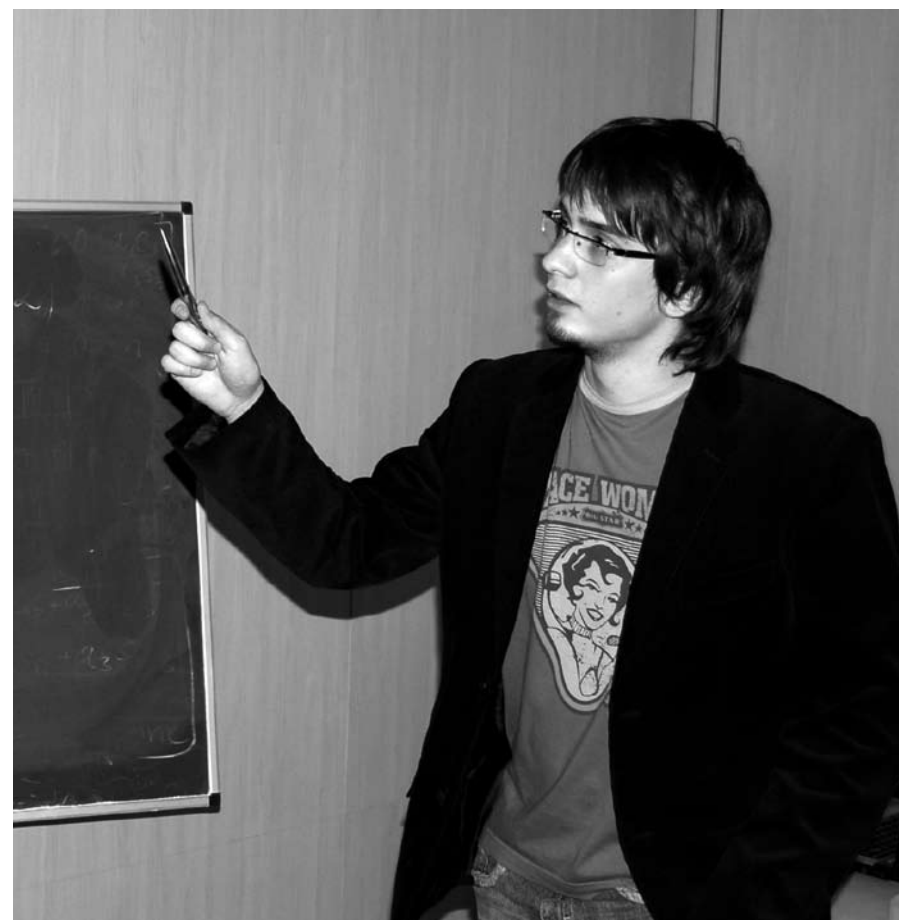
Renata GOŚKA - Wydział Informatyki i Zarządzania

Michał FULARZ z Wydziału Elektrycznego został także laureatem PRIMUS EKSPERT w kategorii INŻYNIER oraz został również laureatem III miejsca wśród wszystkich uczelni w Finale Regionalnym.

Każdy, kto go poznał m.in. jako młodego naukowca – autora referatu podczas Festiwalu Nauki i Sztuki 2008 – doskonale wie, że zasługuje na miano jednego z najlepszych.

PIERWSZY WŚRÓD RÓWNYCH CZYLI PRIMUS INTER PARES 2009

Michał od dwóch lat przewodniczy Kołu Naukowemu CyBAiR. Nie tylko dwukrotnie organizował zawody sumo robotów CyBAiRBot w 2008 i 2009 roku, ale też wraz z kolegą buduje roboty i startuje w zawodach. I to z niezłymi wynikami (grudzień 2008 – I miejsce we Wrocławiu, maj 2009 – I miejsce w Gdańsku).

Receptą na jego sukcesy jest: robić to, co cię interesuje i bawi. Oczywiście studiowanie na Politechnice to nie tylko organizacja imprez i zabawa, Michał jest współautorem pracy naukowej, która dostała się na XII Konferencję Naukową Reprogramowane Układy Cyfrowe RUC 2009. Brał udział w projekcie robotikarza, który był reprezentowany w trakcie Targów Automa 2009. Umiejętnie przy tym godzi swoje zainteresowania ze studiowaniem na dwóch kierunkach: Automatyce i Robotyce oraz Informatyce, na których średnia ocen pozwala mu na otrzymywanie stypendium naukowego. Na temat nagrody Primus Ekspert w kategorii Inżynier żartuje „Tak się składa, że w związku z moją specyfikacją studiów (jednolite magisterskie) jeszcze nie zdobyłem tytułu inżyniera, a nagrodę pierwszego wśród inżynierów udało mi się otrzymać”.

Między 7 a 9 maja 2009 r. odbyło się III Międzynarodowe Sympozjum Logistyczno-Transportowe „Sea Point”, organizowane przez Koło Naukowe Transportu i Logistyki przy Akademii Morskiej w Szczecinie. Jako reprezentanci Koła Naukowego Logistyka

wyگłosili referat na temat „Rozwój rynku usług logistycznych w Polsce od przewoźnika do centrów logistycznych”.

Drugiego dnia, ze względu na obecność zagranicznych gości, część referatów

Naukowe Logistyka w składzie: Anna Stasiuk, Marta Pietrzak, Mateusz Piaskowski i Piotr Wygralak, zmierzył się z prezentacją opracowanego rozwiązania studium przypadku, tzw. case study. Case dotyczył reorganizacji procesu logistycznej obsługi

PIERWSZE MIEJSCE

drużyny Politechniki Poznańskiej w konkursie logistycznym SEA POINT

działającego przy Instytucie Inżynierii Zarządzania Politechniki Poznańskiej mieliśmy zaszczyt w nim uczestniczyć. Konferencja podzielona została na dwa panele tematyczne: „Europejskie Centra Logistyczne” oraz „Intermodalne terminale przeładunkowe w portach morskich”.

Pierwszego dnia wysłuchaliśmy wielu ciekawych referatów prelegentów z całej Polski, w tym członków naszego koła – Błażeja Masłak i Karoliny Paszkowskiej, którzy

prezentowana była w języku angielskim. Zakres tematyczny wystąpień dotyczył nowoczesnych, innowacyjnych rozwiązań stosowanych w terminalach portowych oraz ich planów rozwojowych. Za jedną z najbardziej interesujących prelekcji tego dnia jednogłośnie została uznana prezentacja przedstawiająca centra logistyczne Netto w Europie.

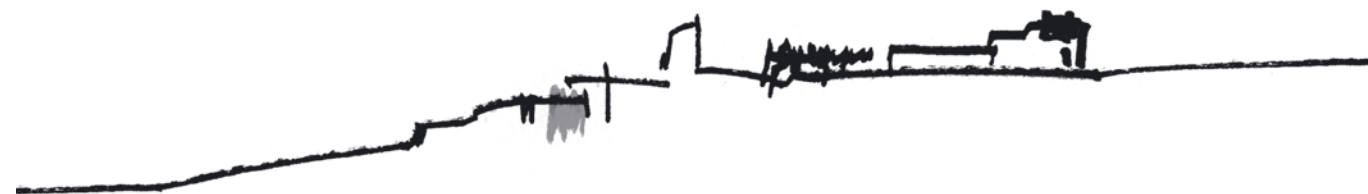
Po południu 4-osobowy zespół reprezentujący Politechnikę Poznańską i Koło

klienta, w szczególności zmian w lokalizacji magazynów sprzedaży oraz sposobu organizacji transportu obsługującego ruch międzymagazynowy i dostawy do klientów zewnętrznych.

Zadanie było nie lada wyczynem, gdyż w walce o pierwsze miejsce konkurowało 14 drużyn z uczelni w całej Polsce. Warto wspomnieć, że wszystkie zespoły na przygotowanie rozwiązania nadsyłały już dwa tygodnie przed rozpoczęciem Sympozjum. Dzięki wskazówkom udzielonym przez Panią dr inż. A. Stachowiak oraz nieocenionych radach i pomocy dr inż. Ł. Hadasia (którym serdecznie dziękujemy!!!), przy żmudnym opracowywaniu analizy podanych rozwiązań i odpowiednio uzasadnionej rekomendacji najlepszego z nich i zaskakującej obronie, możemy pochwalić się wygraną!

Chcielibyśmy podziękować także opiekunom naszego Koła: Pani dr inż. Paulinie Gołńskiej oraz Panu prof. dr. hab. inż. Markowi Fertschowi, za możliwość wzięcia udziału w Międzynarodowym Sympozjum „Sea Point” (i innych tego typu przedsięwzięciach) oraz za ich poświęcenie i czas, bo to dzięki ich działalności możemy zdobywać wiedzę i doświadczenie oraz godnie reprezentować Politechnikę Poznańską.

Opracowała
Marta Pietrzak, studentka IV ZIM
Członek Koła Naukowego Logistyka

ARCHITECTURE • CONTEXT • RESPONSIBILITY

International conference on building within urban fabric: transformations and responsibility

Faculty of Architecture, Poznań University of Technology in collaboration with
Dipartimento di Progettazione dell' Architettura, Facoltà di Architettura e Società, Politecnico di Milano

Międzynarodowa Konferencja Naukowa ARCHITECTURE • CONTEXT • RESPONSIBILITY

Na Wydziale Architektury dnia 22 maja 2009 r., po raz drugi odbyła się Międzynarodowa Konferencja ARCHITECTURE • CONTEXT • RESPONSIBILITY. Konferencja powstała jako wyniki wieloletniej współpracy pomiędzy dr inż. arch. Agatą Bonenberg z Wydziału Architektury Politechniki Poznańskiej a prof. Marco Lucchini z Dipartimento di Progettazione dell' Architettura e Società, Politecnico di Milano. Celem kolejnej edycji była kontynuacja dyskusji na temat relacji pomiędzy architekturą nowoczesną a istniejącym kontekstem przestrzennym. Rozważania prowadzone w trakcie konferencji w sposób wieloaspektowy poruszały temat harmonijnej kontynuacji projektowania architektonicznego w kontekście uwarunkowań historycznych, kulturowych i zrównoważonego rozwoju. W trakcie trzech kolejnych sesji zostało wygłoszonych 11 referatów. Spotkanie otworzył Dziekan Wydziału Architektury dr hab. inż. arch. Jerzy Suchanek. Pierwszą sesję rozpoczął prof. Marco Lucchini referatem „Metafora, obraz, forma w architekturze” przedstawiając zagadnienia różnorodnych metafor w architekturze. Następnie dr inż. arch. Grażyna Kodym-Ko-

zaczko wprowadziła w tematykę związaną z rozwojem przestrzennym Poznania. Prof. Simona Chiodo w referacie „Kontynuacja czy relacja filozoficzna” wnikliwie zanalizowała wpływ filozofów na architektów i ich wizje. Pierwszą sesję zakończył dr inż. arch. Maciej Janowski wystąpieniem „Dom jednorodzinny w zabudowie śródmiejskiej” prezentując różne aspekty rozwiązań dla domów jednorodzinnych na świecie, w kontekście ich powiązania z otoczeniem. Druga sesja została otwarta referatem prof. Simony Pierini „KONTEKST: HISTORIA kontra MIEJSCE”. Następnie dr inż. arch. Mieczysław Kozaczko zaprezentował referat „Architektoniczna kompozycja spoista. Balans czynników jakościowych i ilościowych”. Sesję zakończyła mgr inż. arch. Magdalena Gyurkovich referatem, w którym mówiła o architekturze bez kontekstu na przykładzie wystaw Expo. W trakcie trzeciej sesji przedstawiono cztery referaty. Sesję rozpoczęła dr inż. arch. Agata Bonenberg referatem „Mapowanie kontekstu architektonicznego – kierunek w nowoczesnym projektowaniu”, odnosząc się do swoich doświadczeń w projektowaniu architektonicznym. „Koncepcje

rewitalizacji terenów nadrzecznych w Zbąszyniu” były tematem wystąpienia dr inż. arch. Borysa Siewczyńskiego. Następnie dr inż. arch. Adam Nadolny przedstawił referat „Ciągłość przestrzenna miasta historycznego. Idee Le Corbusiera w odniesieniu do zabudowy uzupełniającej lat 50. i 60. XX wieku na przykładzie Poznania”. Sesję trzecią zakończył referat „Dialog form. Kontekst i kontynuacja architektoniczna” przygotowany przez dr inż. arch. Rafała Graczyka i mgr inż. arch. Joannę Kołatę.

W konferencji dały się zauważyć dwa główne nurty rozważań autorów. Jeden związany z abstrakcyjnym podejściem do kontekstu, jako pojęcia z zakresu kultury. Natomiast drugi nurt prezentował nastawienie do kontekstu bardziej praktyczne, nawiązujące do tkanki miejskiej, skali, artykulacji. Konferencja przebiegała w miłej atmosferze. Przyczyniła się do wymiany poglądów i wzajemnego poznania dokonanych naukowych.

Anna Sygulska

BEZPŁATNE WARSZTATY DLA STUDENTÓW PÓŁ ROKU JUŻ ZA NAMI

Od stycznia 2009 w ramach zadania 13. projektu „Era inżyniera. Rozbudowa potencjału rozwojowego Politechniki Poznańskiej”, współfinansowanego z Europejskiego Funduszu Społecznego, zorganizowano serię bezpłatnych warsztatów dla Studentek i Studentów Politechniki Poznańskiej. Przeprowadzono łącznie ponad 20 warsztatów z tematów: „Asertywna komunikacja interpersonalna”, „Sztuka wystąpień publicznych” oraz „Prezentacja i autoprezentacja w praktyce”, podczas których przeszkolono prawie 300 osób.

Uczestnicy warsztatów podnieśli swoje praktyczne kwalifikacje w zakresie umiejętności miękkich, m.in. z efektywnej komunikacji, asertywności, przezwyciężania stresu, wystąpień na forum, kreowania swojego wizerunku czy dyplomacji. Zajęcia prowadzone były przez trenerów, posiadających dużą praktykę rekrutacyjną i szkoleniową. Każdy uczestnik warsztatów otrzymał ciekawe materiały oraz certyfikat.

Wszystkich zainteresowanych zapraszamy na kolejną edycję warsztatów już od przyszłego semestru!!!

Nasze warsztaty inspirowały nie tylko studentów, stały się także nauczaniem dla „politechnicznego” poety.

Lena Wierchoń
organizatorka warsztatów w ramach projektu
„Era inżyniera. Rozbudowa potencjału rozwojowego
Politechniki Poznańskiej”.

Aby w sukces przekuć wiedzę,
to Wam powiem jak tu siedzę,
trzeba mieć charyzmy dar,
osobisty wdzięk i czar.

I nie moda ma znaczenie,
Tylko sposób, doświadczenie,
Wizerunku kreowania w celu wiedzy przekazania.
Po to te warsztaty są!

Starczy jeden wolny dzień,
A pożytek tyle zeń,
Najważniejsze będę szczery,
Gratis (!) droga do kariery.

Warsztat krokiem do pewności,
Rozwijania potencjału,
Jeśli opanujesz stresy,
To rozwiniesz się pomału.

Jak zadawać więc pytania?
By otrzymać odpowiedzi
takie, których oczekujesz
gdzie naprawdę „diabeł siedzi”?

Wzbogać swoje więc CV
Dobłą radę daję Ci!

Chcesz mieć wiedzę i być „gość”
Aby Cię nie ubiegł ktoś
Idź do biura, podpis złóż
Więcej nic nie powiem już ...

Autor: Pan Tadeusz Łagocki – pseudonim artystyczny i literacki
„PORTAD”. Znany poeta i literat, przyjaciel Radia Afera i Biura Karier, można go spotkać na portierni w DS5.

Co słychać w Radiu Afera?

A FERA od początku swojego istnienia (a to już 38 lat nadawania, w tym 19 lat w eterze i 7 lat w Internecie) była „inna”. Stąd funkcjonujące od kilku lat hasło „ALTERNATYWA W ETERZE” z powodzeniem można odnieść również do Aferowej przeszłości. Zmieniają się ludzie, zmienia się ramówka, ewoluuje muzyka, a AFERA wciąż pozostaje radiem niekomercyjnym programowo i stanowiącym awangardę.

Na jednym ze spotkań nadawców akademickich prof. Miodek powiedział, że radia studenckie powinny kształtować gusta, zamiast tego, co robi lwia część polskich rozgłośni, która gustom wyłącznie schlebia. Stąd w AFERZE ponad 50 różnorodnych audycji autorskich, stąd promowanie wydarzeń niszowych i nietypowych, stąd poszukiwanie nowych przestrzeni zaistnienia radia, jak chociażby zeszłoroczny Festiwal Malta, podczas którego eter AFERY był elementem spektaklu „Radioaktywni” Teatru Usta Usta Republika, stąd wreszcie wspieranie ciekawych inicjatyw ludzi młodych – licealistów, studentów.

Ilu studentów obecnie pracuje dla Radia Afery?

AFERĘ od zawsze tworzyli ludzie „zakręcen”. Tacy, na których zadziałała tzw. „magia radia” i jednocześnie tacy, którym brakowało w zastanej rzeczywistości pewnych możliwości wyrażenia siebie. Tak jest i teraz. Nasze radio tworzy ok. 240 osób

– głównie studentów, również licealistów, ale też ludzi, którzy są związani z radiem od lat kilkunastu i więcej.

Warto tu zacytować słowa z naszej strony internetowej (www.fera.com.pl): „Afera to także szkoła radiowego rzemiosła. Wielu nie tylko poznańskich dziennikarzy i radiowców działało kiedyś w tym radiu, wspominając to często jako jedną z najciekawszych przygód życia. „Afera” to nie tylko miejsce pracy, ale również spotkań i nawiązywania przyjaźni na całe życie”.

Co Radio Afera oferuje wydziałom Politechniki Poznańskiej?

AFERA jest wrośnięta i zrośnięta z naszą uczelnią. Wszelkie wydarzenia na PP mają absolutny priorytet i są obsługiwane zawsze w pierwszej kolejności. Praktycznie codziennie pojawiają się „nasze” Politechniczne newsy.

Tu muszę wrzucić „kamyczek do ogródka”: niestety często „najciemniej jest pod latarnią”. Inne uczelnie i instytucje zarzucają nas tym, co się u nich dzieje. Na PP idzie to niestety dość opornie. Zachęcam do informowania naszego radia dosłownie o wszystkim (sympozja, konferencje, wykłady i imprezy, otrzymane nagrody, wyróżnienia i jubileusze pracowników, i wszelkie inne). Te adresy są do Państwa dyspozycji: naczeln@fera.com.pl oraz redakcja@fera.com.pl.

Poza możliwością poinformowania społeczności Poznania (i nie tylko), oferujemy promocję antenową inicjatyw typu Drzwi Otwarte, rekrutacje itp. Jesteśmy otwarci na wszelkie propozycje i sugestie. Jesteśmy w stanie fachowo podpowiedzieć jak dany problem „ugryźć”.

Sami również wychodzimy naprzeciw, np. co roku przygotowujemy i emitujemy prezentacje wydziałów (w tym roku od 1 do 12 czerwca).

Jak wygląda słuchalność Radia Afera (od czego to zależy)?

AFERA to przede wszystkim instytucja edukacyjno-kulturalna. Opiera swoje działania na wolontariuszach, którzy zaczynają swoją przygodę z dziennikarstwem. To daje codzienny „powiew świeżości”, ale też jest obarczone ryzykiem pewnych błędów, których nie popełniają profesjonalści. Jesteśmy niekomercyjni, więc metodologia badań (jedyne oficjalnie uznawane) SMG/KRC nam nie sprzyja. Polega ona na wywiadach telefonicznych, ale tylko na numerach stacjonarnych (TPSA). Młodzi ludzie, studenci posługują się raczej „komórkami”...

Traktujemy te badania raczej orientacyjnie i w nich plasujemy się w środku stawki.

Najbliższe plany.....

Trzy elementy:

1. W tej chwili, wraz z pozostałymi dziewięcioma polskimi rozgłośniami akademickimi walczymy o przyjazne nam zapisy w nowej ustawie medialnej.

2. Mam nadzieję, że przejdzie nasz ogólnopolski radiowy projekt w ramach Akceleratora Wiedzy Technicznej promujący wiedzę techniczną – nie mogą zdradzać szczegółów, ale cykl obejmie prawie 500 audycji w ciągu dwóch lat.

3. Walczymy ze słyszalnością AFERY. Ze względu na rozbudowę infrastruktury miejskiej nasz układ nadawczy umieszczony na DS5 nie daje rady z pełnym pokryciem Poznania. Wiąże to się z koniecznością przeniesienia nadawania na wieżę na Piątkowie. Pracujemy nad pozyskaniem pieniędzy na tę inwestycję.

Redaktor naczelny
Piotr Graczyk

AKADEMICKI ZWIĄZEK SPORTOWY

KLUB UCZELNIANY
POLITECHNIKI POZNAŃSKIEJ

MEDALIŚCI AKADEMICKICH MISTRZOSTW POLSKI 2009

WIOŚLARSTWO II MIEJSCE W KLASYFIKACJI GENERALNEJ AMP

trenerka: mgr Katarzyna WASIELEWSKA

Adam CHODYSZ	I m. - Jedyńka	EiT / III
Ósemka - II m.		
Dominik KUBIAK		EiT / III
Adam CHODYSZ		EiT / III
Przemysław BIELAWSKI		EiT/ I niestacjonarne
Paweł DURKA		BMiZ / II
Tomasz KOWAL		BiłŚ / I
Przemysław KONIECZKA		EI / IV
Mateusz SADOWSKI		BMiZ / IV
Sebastian FILIPIAK		MRiT / II
Paweł RADZIKOWSKI		IIZ / I

LEKKOATLETYKA

trenerzy: mgr Włodzimierz WEGWERTH i mgr Robert REJEWSKI

Złote medale	100 m	BMiZ / IV
Robert KUBACZYK	1500 m	BMiZ / III
Arkadiusz WIŚNIEWSKI		
Srebrne medale:		
Błażej TYBURSKI	200 m	
Maciej RÓŻAŃSKI	skok w dal	EL / V
Brązowe medale:		
Maciej RÓŻAŃSKI	200 m	EL / V

MISTRZOWIE POLSKI POLITECHNIK

PŁYWANIE

trener: mgr Waldemar OLEJNICZAK

Norbert Szymankiewicz	EL / II
złoty 100 m stylem zmiennym	
srebrny 50 m stylem dowolnym	
złoty medal w sztafecie 4x50 m st. zmiennym	
Tytus Czaja	V liZ
złoty medal w sztafecie 4x50 m st. zmiennym	
Przemysław Nowak	Archit. / II
brązowy 50 m stylem grzbietowym	
Jakub Wojciechowski	BiłŚ / I
złoty medal w sztafecie 4x50 m st. zmiennym	
Tomasz Malak	BiłŚ / II
srebrny 100 m stylem grzbietowym	
złoty medal w sztafecie 4x50 m st. zmiennym	
Krzysztof Michalski	BiłŚ / IV
brązowy medal w sztafecie 4x50 m st. dowolnym	
Radostaw Szafranek	EiT / III
brązowy medal w sztafecie 4x50 m st. dowolnym	
Radostaw Jarzab	Tch I
brązowy medal w sztafecie 4x50 m st. dowolnym	
Tomasz Śron	BiłŚ II
brązowy medal w sztafecie 4x50 m st. dowolnym	

MEDALIŚCI MISTRZOSTW POLSKI STUDENTÓW NIEPEŁNOSPRAWNYCH W PŁYWANIU

trener: mgr Waldemar OLEJNICZAK

Magda Pachocka	Archit. / II
srebrny medal 50 m st. dowolnym	
brązowy medal 25 m st. dowolnym	

Olga Zając	EL / II
srebrny medal 4x50 m st. dowolnym	
srebrny medal 50 m st. klasycznym	
brązowy medal 50 m st. dowolnym	

Filip Śmiechowski	II Z / IV
srebrny medal 50 m st. grzbietowym	
srebrny medal 4x50 m st. dowolnym	
brązowy medal 50 m st. motylkowym	

Aleksander Nowacki	II Z / III
brązowy medal 25 m st. dowolnym	

Wojciech Nowak	II Z / III
srebrny medal 4x 50 m st. dowolnym	
brązowy medal 50 m st. dowolnym	

Tymoteusz Leśniak	II Z / IV
srebrny medal 50m st. klasycznym	
srebrny medal 50 m st. dowolnym	
srebrny medal 4x50 m st. dowolnym	

Hanna Stawecka	MRit / I
medal złoty 50m st. klasycznym	
1 medal srebrny 50m st. dowolnym	

Bartosz Pawlacyk	MRit / III
medal brązowy 50 m st. grzbietowym	

KOSZYKÓWKA III MIEJSCE W KLASYFIKACJI POLITECHNIK

trenerzy: mgr Waldemar MENDEL, Jarosław JĘCHOREK

Gacek Piotr	MRit / I
Kaczor Paweł	MRit / I
Flieger Marcin	BMiZ / III
Janiel Marek	II Z / I
Szydłowski Michał	BMiZ / III
Ziółkowski Piotr	BiŚ / I
Sobkowiak Marek	T.Ch / I
Głowacki Tomasz	MRit / I
Guilherme Filip	EL / I

Stankiewicz Paweł	MRit / I
Łyżwa Szymon	BMiZ / II
Łukomski Jacek	BMiZ / I

SNOWBOARD KOBIET

II MIEJSCE W KLASYFIKACJI POLITECHNIK

trener: mgr Bartosz GOGOLEWSKI

Weiss Joanna	II miejsce slalom gigant	Archit / V
--------------	--------------------------	------------

W drużynie startowały (srebrny medal)

Szafraniec Alicja	Archit / IV
Jaskulska Julita	Archit / IV
Barbas Martyna	Archit / IV
Mielnik Sylwia	Archit / II

SNOWBOARD MĘŻCZYZN

II MIEJSCE W KLASYFIKACJI POLITECHNIK

trener: mgr Bartosz GOGOLEWSKI

Hańczewski Piotr	II miejsce slalom gigant	EL / II
------------------	--------------------------	---------

W drużynie startowali (srebrny medal)

Sołtowski Błażej
Szydłowski Michał
Waszak Michał
Woźniak Robert
Różga Wojciech

SZACHY

I MIEJSCE W KLASYFIKACJI GENERALNEJ I POLITECHNIK

W drużynie startowali

Szeląg Marcin	II Z / IV
Sroczyński Maciej	II Z / II
Chojnacka Magda	EL / II
Kaczmarek Piotr	II Z / III
Chojnacki Krzysztof	II Z / III
Maciejczak Jakub	EL / II
Lubczyński Rafał	EL / I
Sikorska Agata	EL / II
Lercel Michał	II Z / IV

ERGOMETR WIOŚLARSKI

trenerka: mgr Katarzyna WASIELEWSKA

Kubiak Dominik	I miejsce	EiT / III
----------------	-----------	-----------

JEŹDZIECTWO**III MIEJSCE W KLASYFIKACJI POLITECHNIK**

Marta Stołowska	II miejsce ujeżdżenie	BMiZ / I
-----------------	-----------------------	----------

W drużynie startowali (brązowy medal)

Strzyż Krzysztof	BMiZ / III
------------------	------------

Maciejewska Sylwia	T.Ch / I
--------------------	----------

STUDENCI POLITECHNIKI NA AKADEMICKICH MISTRZOSTWACH POLSKI

Akademickie Mistrzostwa Polski to impreza rozgrywana w 36 dyscyplinach sportu w której corocznie uczestniczy kilkanaście tysięcy studentów reprezentujących niemal 300 polskich szkół wyższych.

Trzystopniowy system rozgrywek (eliminacje środowiskowe, półfinały i finały) sprawiają, że zdobycie medalu jest niezwykle trudnym zadaniem, tym bardziej może więc cieszyć, że w 2009 roku sztuki tej dokonało ponad 60 studentek i studentów Politechniki Poznańskiej i to zarówno w klasyfikacjach indywidualnych, jak też drużynowych.

Wszystkie medalowe krążki są niewątpliwie powodem do dumy, ale warto wyróżnić tych, którzy zdobyli ich najwięcej, tak jak pływak Norbert Szymankiewicz, który wywalczył 2 medale złote i 1 srebrny; lekkoatleta Maciej Różański srebro i brąz, wioślarze Adam Chodysz (złoto i 2 srebra) i Dominik Kubiak (złoto i srebro) czy amazonka Marta Stołowska indywidualnie srebrna i brązowa w drużynie w zawodach w ujeżdżeniu.

Największy sukces w bieżącej edycji Akad. Mistrzostw Polski odnieśli szachiści, akademicy Mistrzowie Polski w klasyfikacji generalnej i w mistrzostwach Politechnik, którzy w pokonanym polu zostawili teamy mające w swych szeregach reprezentantów kraju.

Wszystkie osiągnięcia sportowców – studentów naszej Uczelni są doceniane przez władze Politechniki, a dowodem na to są coroczne spotkania J.M. Rektora z medalistami i honorowanie ich listami gratulacyjnymi. Także i w tym roku, 17 czerwca w sali posiedzeń Senatu PP miała miejsce taka niezwykle miła uroczystość.

Pan Rektor gratulując wszystkim niewątpliwych osiągnięć sportowych, podkreślił wielką rolę sportu studenckiego w promocji Uczelni i kształtowaniu charakteru osobistego, dodał jednak, że żaden sukces sportowy nie może przesłonić celu najważniejszego, jakim jest zdobywanie wykształcenia.

Wojciech Weiss

RADIO
AFERA
98,6

WWW.AFERA.COM.PL

ALTERNATYWA
WETERZE

DWA KRAJE, DWIE UCZELNIE: PP I DTU

Kiedy po raz pierwszy, w styczniu 2003 roku, jechałem do Danske Technische Universität w ramach projektu Socrates – Erasmus, nie marzyłem, że po 5 latach wrócę z tamtej uczelni z tytułem Ph. D. – a tak się stało. Ścieżka prowadząca z Politechniki Poznańskiej do DTU nie była zbyt prosta. Mimo kilku pobytów za granicą przystosowanie się było trudne. Na szczęście – nie byłem tam sam z tym problemem. Socrates – Erasmus był już wtedy popularny, a przyjezdni z całej Europy mieszkali w jednym miejscu. Pierwszy półroczny pobyt na DTU upłynął nie tylko na ciężkim studiowaniu, ale także na poznawaniu turystycznych i rozrywkowych miejsc w Kopenhadze i wokół niej. Zauroczony Królestwem Danii i DTU postanowiłem powrócić jeszcze choćby raz do tego kraju. Kończąc studia na Politechnice, za namową i z pomocą Pani prof. Lubomiry Broniarz-Press złożyłem podanie o przyjęcie na studia doktoranckie na DTU. Rok po złożeniu pierwszych dokumentów dostałem propozycję studiowania na tamtejszej uczelni. Byłem zachwycony – doktorantów przyjmowano na trzyletni kontrakt. Miałem więc prawdziwą umowę o pracę, a nie stypendium. Moja praca naukowa była związana z komputerowym wspomaganie projektowania i analizy systemów reakcja – separacja i separacja – separacja w ramach europejskiego projektu PRISM. Przebiegała pod opieką prof. Rafiquala Gani'ego i prof. Gunnara E. Jonssona. Trzyletnia praca została uwieńczona 28 sierpnia 2008 r. pozytywną publiczną obroną doktoratu przed komisją w składzie: prof. John Woodley, dr Antoon J.B. ten Kate i prof. Stratos Pistikopoulos.

Studiowanie w Duńskim Uniwersytecie Technicznym umożliwiło mi kontakt z najnowocześniejszymi rozwiązaniami

technicznymi stosowanymi w inżynierii chemicznej i procesowej, pracę z wykorzystaniem najlepszych programów do symulacji i modelowania procesów chemicznych oraz dostęp do nowoczesnych laboratoriów, nie wspominając o dostępie do wszelkich czasopism, felietonów, jakie tylko sobie zażyczyłem. Ponadto praca pod kierunkiem prof. R. Gani'ego przyczyniła się do nawiązania przeze mnie kontaktów z wieloma zagranicznymi ośrodkami uniwersyteckimi i naukowymi. Uczestnictwo w wielu międzynarodowych konferencjach na terenie EU i USA dało wgląd nie tylko w to, czym się zajmują ośrodki uniwersyteckie na całym świecie, lecz również uświadomiły oddziaływania między przemysłem i badaniami (B2R).

Przebywając na DTU ciągle konfrontowałem sposób studiowania i pracy z tym, którego znałem z Politechniki Poznańskiej. Jedną z pierwszych rzeczy „rzucających się w oczy” jest prowadzenie wszystkich zajęć na studiach magisterskich w języku angielskim. Ciekawym rozwiązaniem jest to, że student wybiera przedmioty, które w danym semestrze chce studiować. Jest to możliwe dzięki zorganizowaniu całego programu w blokach 2 razy 4 godziny dziennie. Średnio studenci uczestniczą w 5 kursach semestralnie, które dają łącznie 30 punktów ECTS. Oczywiście chcąc uzyskać dyplom w danej dziedzinie lub specjalności, studenci muszą uzyskać 60 punktów ECTS z listy przedmiotów obowiązkowych dla danej specjalności. Pozostałe 60 punktów mogą zdobyć za pracę magisterską i kursy obieralne. Lista możliwych kursów jest tak długa, że zdarza się często, iż na danym kursie jest tylko kilku studentów – jak wiemy, ilość osób na zajęciach ma odzwierciedlenie w jakości kształcenia.

Świetnym rozwiązaniem jest tzw. „Campusnet”. Jest to portal uczelniany, dzięki któremu zapisują się na zajęcia, mają dostęp do materiałów z zajęć i do ocen, a nauczyciele mają ciągły wgląd do plików zamieszczanych przez studentów. Uogólniając, ten portal daje możliwość stałego kontaktu nauczycieli ze studentami oraz studentom między sobą. Nikt nie jest anonimowy, na portalu można znaleźć zdjęcie każdego wykładowcy i opis jego dokonań naukowych.

Ważny aspektem studiowania na DTU jest powszechność wyjazdów na zagraniczne uczelnie. Wśród studentów cieszą się dużą popularnością wyjazdy na półroczne i roczne stypendia w dowolnie wybranej zagranicznej uczelni – można stwierdzić, że rzadkością jest, aby student nie wyjechał ani razu. Szczególnym zainteresowaniem cieszy się Australia.

Tych kilka wyżej wymienionych aspektów skłania mnie do postawienia pytania: Czy takie studiowanie jest możliwe na naszej Politechnice? Pięć lat temu na pewno nie było to możliwe, ale czy teraz? Pozostawiam to pytanie bez odpowiedzi, niech pozostanie otwarte na przemyślenia czytelnika.

Podsumowując – ktoś, kto powiedział „podróże kształcą” miał rację. Podróżując nie tylko rozszerzyłem wiedzę w konkretnej dziedzinie inżynierskiej, ale również podszlifowałem znajomość języka. Poznałem nowych ludzi, zawarłem przyjaźnie, nauczyłem się pracy i rozrywki w środowisku wielokulturowym. Współpracowałem z Hinduską, Duńczykiem, Rumunem, Kolumbijczykiem, Portugalką i Francuzem. Od Meksykanów nauczyłem się jeść spore ilości chili... i nie tylko...

Z POLITECHNIKĄ PRZEZ ŚWIAT

czyli... moje wrażenia z wyjazdu

W nocy z 4 na 5 maja 2009 roku wraz z zespołem Politechniki Poznańskiej – Poligrodzianie wybraliśmy się na Filipiny – do Manili, miasta pełnego kontrastów, dobrze rozwiniętego pod względem turystyki. Podróż choć dość długa, minęła bez żadnych problemów. Pierwszego szoku doznaliśmy wysiadając z samolotu na lotnisku w stolicy, temperatura była bliska 30 stopni i ciężko było nam się w pierwszych chwilach z tym oswoić. Jednak był to dobry znak, gdyż powszechnie wiadomo, że jak jest pogoda, to wyjazd można zaliczyć do udanych. W drodze do hotelu podziwialiśmy okolice i obserwowaliśmy mieszkańców. Widok ten wzbudził w nas mieszane uczucia. Z jednej strony były to piękne, egzotyczne widoki, z drugiej zaś panująca tam bieda... Tego samego dnia odbył się nasz pierwszy występ. Festiwal rozpoczęliśmy „na polską nutę” – tańcząc Mazura. Był to taniec niezwykle interesujący dla widowni, gdyż poprzedzały go prezentacje grup z Chin, Korei, Sri Lanki, czy też miejscowych z Filipin, tak więc tym razem to my byliśmy egzotyką. Oczywiście w imprezie uczestniczyli także inni przyjaciele z Europy – Słowacy, Włosi i Belgowie, dlatego też, jak się później okazało, wszystkie zespoły stworzyły cudowne show, oglądane codziennie przez tłumy rozentuzjasmowanych mieszkańców Manili.

W ciągu następnych dni, pomimo trudności z aklimatyzacją (zmiana czasu, inny klimat), odbywały się różne imprezy, pokazy oraz koncerty. Organizatorzy festiwalu zaskoczyli nas ogromnym profesjonalizmem. Sceny, na których występowaliśmy, stanowiły miejsca, gdzie wystawiano cudowne spektakle (w tym Miss Sajgon) i były znakomicie przygotowane pod względem technicznym. Widownie zaś były tak liczne, że nie sposób podać dokładnie w liczbach, ile ludzi oglądało każdego wieczoru nasze koncerty.

Ostatniego dnia festiwalu każdy z zespołów udał się do innego miasteczka, aby spotkać się z jego burmistrzem i przekazać im część swojej kultury, a także dać ostatni koncert.

Pod koniec pobytu na Filipinach pojechaliśmy na wspaniałą plażę. Tam zaś oprócz kąpiei w niezmiernie czystej i ciepłej wodzie czekała na nas inna atrakcja, mianowicie stado małp! Podchodziły do nas bardzo blisko w poszukiwaniu jedzenia, więc mieliśmy okazję na zrobienie wielu ciekawych zdjęć.

Pomimo licznych koncertów mieliśmy także czas na rozmowy z innymi zespołami i przeróżne wycieczki. Poznaliśmy wielu wspaniałych młodych ludzi, z którymi na-

więzaliśmy bliższe kontakty. Porozumiewaliśmy się w języku angielskim, co pozwoliło nam na doskonalenie swoich umiejętności językowych.

Manila zachwyciła cały zespół ogromną gościnnością, a z perspektywy tancerzy możemy śmiało powiedzieć, że nasze artystyczne ego zostało mile polechtane. Nie zapomniemy jednak panującej tam biedy, która każdego dnia uświadamiała nam, że życie nie jest sprawiedliwe, a los bywa zbyt surowy, często właśnie dla tych, którzy mają szczerze zamiary i dobre serce – bo taka właśnie jest ludność Filipin...

Aleksandra Zarzycka
tancerka

WYPRAWA NA WSCHÓD

Siergijew Posad, centralny ośrodek Prawosławia, nazywany potocznie rosyjską Częstochową, robi ogromne wrażenie. Polakom odwiedzającym to miasto często wytyka się nieudaną próbę zdobycia słynnej ławry. Jednak Siergijew Posad dba o współpracę z polskim miastem, Gnieznem, od którego zespół Poligrodzianie dostał zaproszenie, aby reprezentować w Rosji narodowy folklor na festiwalu „Słowiańska Droga”.

Wyjechaliśmy 21 maja. Byliśmy dość małą grupą, 4 pary zespołu Małych Poligrodzian oraz trzy pary starszych. Podróż była bardzo długa, męcząca i pełna niespodzianek. Dokładne przeszukiwania autobusu, uczestników... Kiedy wreszcie dotarliśmy na miejsce okazało się, że nasza grupa zostaje rozdzielona, trafiliśmy do dwóch różnych hoteli. Jednak i to nie zepsuło nam pobytu w tak niesamowitym, pełnym różnorodności miejscu.

Z samego rana zobaczyliśmy już jeden z największych klasztorów na Rusi, ławrę Trocko – Siergijewską i przespacerowaliśmy się ulicami tego miasta. Okazało się, że słynie ono nie tylko z ośrodka pielgrzymkowego, lecz także z kolorowych zabawek i matryoszek, których wszędzie było pod dostatkiem. Po południu czekał nas już pierwszy występ. Przed nami na scenę weszli także inni Polacy: chór Metrum, zespół Dżipago, break dance oraz zespół tańczący Broadway, Lejdys. Wszystkie występy zostały bardzo głośno oklaskiwane. Szczególnie raz, kiedy Mali Poligrodzianie odtąpili tańce żywiołowe, dostali gromkie brawa. Zresztą cały nasz folklor został doceniony przez publiczność. Koncert galowy, podsumowujący wyjazd, odbył się w ogromnym kompleksie kulturowym w centrum miasta. Miła atmosfera, wielu ludzi. Jedynie chaos ze strony organizatora, zgubiony klucz od naszej szatni wprowadził kilka nieporozumień.

Po trzech dniach przyszło nam wracać do domów i w drodze powrotnej wstąpiliśmy jeszcze do Moskwy. Wywarła na nas wszystkich wielkie wrażenie. Malowniczy Plac Czerwony, z bajkowym soborem Wasyla Błogosławionego i Mauzoleum Lenina, który jest uznawany za centralne miejsce nie tylko Moskwy, ale i całej Rosji, Kreml – historyczne, polityczne i religijne centrum miasta... Żalowało nas tylko, że nie mieliśmy więcej czasu na odkrywanie tego fantastycznego, pełnego kontrastów miejsca.

Magdalena Grzesiek
tancerka

AKTUALNOŚCI W 7.PR

Wkrótce otwarcie 5 konkursu w obszarze ICT 7. Programu Ramowego.
Obszar tematyczny: Technologie Informacyjne i Komunikacyjne (ICT)
Identyfikator konkursu: FP7-ICT-2009-5
Planowana data ogłoszenia konkursu: 31.07.2009 r.
Planowana data zamknięcia konkursu: 3.11.2009 r.
Przewidywany budżet konkursu: 802 M€ (=722+80 M€)

Prosimy pamiętać, iż jak na razie są to informacje nieoficjalne, więc mogą ulec jeszcze zmianom.

PRZEWIDYWANE TEMATY ORAZ INSTRUMENTY FINANSOWE 5 KONKURSU ICT

Challenge 1: Pervasive and Trustworthy Network and Service Infrastructures
ICT 2009.1.1 The Network of the Future
ICT 2009.1.2 Internet of Services, Software & virtualisation
ICT 2009 1.3 Internet of Things and enterprise environments
ICT 2009 1.4 Trustworthy ICT

Challenge 3: Components, systems, engineering
ICT 2009.3.1 Nanoelectronics Technology
ICT 2009.3.5 Engineering of Networked Monitoring and Control Systems
ICT 2009.3.7 Photonics
ICT 2009.3.9 Mocrosystems and Smart Miniaturised Learning

Challenge 4: Digital Libraries and Content
ICT 2009.4.2 Technology-Enhanced Learning
ICT 2009.4.3 Intelligent information management

Future and emerging technologies
ICT-2009.8.4 Human-Computer Confluence
ICT-2009.8.5 Self-Awareness in Autonomic Systems
ICT-2009.8.6 Towards Zero-Power ICT
ICT 2009.8.9 Coordinating Communities, Plans and Actions in FET Proactive Initiatives
ICT 2009 8.10 Identifying new research topics, Assessing emerging global S & T trends in ICT for future FET Proactive initiatives.

Horizontal support actions
ICT-2009.9.2 Supplements to support International Cooperation between ongoing projects.

W ramach European Economic Recovery Plan Komisja planuje wpisanie do 5 konkursu następujące tematy:

Objective ICT-2009.9.5 Supplements to Strenghten Cooperation in ICT R&D in an Enlarged Europe
Objective ICT-2009.10.1: Smart Factories: ICT for agile and environmentally-friendly manufacturing
Objective ICT-2009.10.2: ICT for energy-efficient buildings and spaces of public use
Objective ICT-2009.10.3: ICT for the Fully Electric Vehicles

Watro zwrócić uwagę na temat ICT-2009.9.5: Uzupełnienie - wzmocnienie współpracy w dziedzinie ICT B&R w rozszerzonej Europie (ICT 2009.9.5 Supplements to Strenghten Cooperation in ICT R&D in an Enlarged Europe). W ramach tego celu Komisja Europejska przewidziała 10 mln Euro na dołączanie się nowych partnerów do biegnących projektów typu IP oraz STREP, które zakończą się po kwietniu 2011. Działanie ma m.in. na celu:

- wzmocnienie współpracy pomiędzy zespołami badawczymi w rozszerzonej Europie;
- zwiększenie poziomu wiedzy;
- przyspieszenie rozwoju;
- wzmocnienie integracji Europejskiej Przestrzeni Badawczej w zakresie technologii teleinformatycznych.

Uwaga: Informujemy, że na ten temat odbędzie się Dzień Informacyjny 25.06.2009 r., w godzinach 10:00-12:00, sala 14 Poznańskiego Centrum Superkomputerowo-Sieciowego przy ul. Noskowskiego 10 w Poznaniu.

Szanse na współpracę przemysł – nauka

24 kwietnia br. w Programie Szczegółowym LUDZIE 7.PR został ogłoszony konkurs na projekty dotyczące współpracy przemysłu z nauką – Marie Curie Industry-Academia Partnership and Pathways – IAPP. Termin zamknięcia konkursu to 27 lipca 2009 r. Budżet konkursu wynosi 65 milionów euro.

Projekty IAPP mają na celu rozwój istniejącej współpracy lub tworzenie nowej pomiędzy instytucjami naukowymi a partnerami z szeroko pojętego sektora komercyjnego (podstawowym kryterium jest sposób generowania przychodu – za instytucję reprezentującą sektor prywatny uważa się taką, która powyżej 50% zysku generuje w wyniku działalności gospodarczej). Dużą wagę przywiązuje się do projektów innowacyjnych, a dodatkową zaletą jest udział małych i średnich przedsiębiorstw. Partnerami mogą być na przykład firmy typu spin-off, firmy rozpoczynające działalność, inkubatory przedsiębiorczości, przedsiębiorstwa z kapitałem podwyższonego ryzyka itp.

Jak to działa?

Minimalny skład konsorcjum dla projektów IAPP to jedna instytucja naukowa oraz jedna instytucja komercyjna; partnerzy powinni pochodzić z dwóch różnych krajów członkowskich UE lub stowarzyszonych z 7. Programem Ramowym. Ponad to minimum dopuszczalny jest udział partnerów z dowolnego kraju (także pozaeuropejskiego) oraz sektora. Partnerzy przygotowują wspólny projekt badawczy mający na celu lepszy przepływ wiedzy pomiędzy sektorami. Projekt może trwać od 3 do 4 lat.

Podstawowe działania konsorcjum IAPP to wymiana pracowników naukowych, technicznych oraz kadry zarządzającej pomiędzy instytucjami partnerskimi z różnych sektorów. Naczelną zasadą jest mobilność międzysektorowa (sektor prywatny - sektor naukowy), przy czym do 30% osobomiesięcy, zaplanowanych w projekcie, można przeznaczyć na oddelegowania pracowników pomiędzy instytucjami funkcjonującymi na terenie tego samego kraju. Wynika z tego, że głównie pożądana jest mobilność międzynarodowa. Długość oddelegowania pracownika może wynosić od dwóch miesięcy do dwóch lat. Oprócz tego partnerzy mogą również zatrudniać na okres od roku do dwóch lat doświadczonych pracowników naukowych spoza konsorcjum. Takie osoby muszą spełniać wymóg mobilności międzynarodowej (nie mogą przebywać dłużej niż 12 miesięcy w ciągu ostatnich 3 lat w kraju instytucji goszczącej). W celu realizowania projektu badawczego partnerzy mogą organizować spotkania i szkolenia, odbywać krótkie wizyty u partnerów projektu, uczestniczyć w międzynarodowych konferencjach i warsztatach, przygotowywać publikacje. Małe lub średnie przedsiębiorstwo biorące udział w projekcie może przeznaczyć do 10% otrzymanego dofinansowania na zakup sprzętu potrzebnego do realizacji projektu.

Przykładowe projekty

MABFUEL: Algi morskie jako biomasa do produkcji biopaliw (Marine Algae as Biomass for Biofuels)

Projekt ma na celu zbadanie możliwości wykorzystania alg jako surowca do produkcji biopaliw wystarczających do zastąpienia obecnie używanej ropy. Projekt ma dostarczyć fizycznych (biomasa) i intelektualnych (metodologia produkcji i ekstrakcji) narzędzi umożliwiających sektorowi biopaliw bazowanie na użytecznym i przynoszącym zyski procesie. Zostanie zbadany poziom zagrożenia środowiska naturalnego oraz ryzyka społeczno-ekonomicznego. Planowane jest opracowanie modelu ekonomicznego dla rentownej produkcji na skalę przemysłową i najlepszy sposób komercjalizacji biopaliw.

Czas trwania: 4 lata
Dofinansowanie KE: 1,4 mln euro
Koordynator: Irlandia (Daithi O'Murchu Marine Research Station Ltd.).
Partnerzy: Irlandia (Green Biofuels Ltd.); Wielka Brytania (Centre for Marine Resources and Mariculture, Queens University Belfast), Irlandia (Centre for Renewable Energy, Dundalk Institute of Technology), Turcja (Food Engineering Dept., Gaziantep University), Turcja (Chemistry Dept., Ege University), Wielka Brytania (Dolphin Sea Vegetable Company).

RADIO-PAST: Radiografia przeszłości. Zintegrowane niedestrukcyjne podejście do zrozumienia i waloryzacji złożonych stanowisk

archeologicznych (Radiography of the past. Integrated non-destructive approaches to understand and valorise complex archaeological sites)

Bardzo wszechstronne, zbalansowane konsorcjum badaczy i specjalistów będzie miało możliwość dzielenia się wiedzą i doświadczeniem celem osiągnięcia kompleksowego i niedestrukcyjnego podejścia do badań archeologicznych stanowisk złożonych, które są cenne zarówno dla nauki, jaki i dla dziedzictwa kulturowego. Projekt obejmuje długotrwałe prace terenowe, opracowanie skutecznych procedur gromadzenia danych, nowe metody ich przetwarzania oraz tworzenie modeli do interpretacji i wizualizacji rezultatów i bardziej efektywnych systemów waloryzacji.

Czas trwania: 4 lata
Dofinansowanie KE: 760 000 euro
Koordynator: Portugalia (Universidade de Evora)
Partnerzy: Belgia (Universiteit Gent), Wielka Brytania (TimeScape Surveys), Słowenia (Univerza v Ljubljani), Włochy (British School at Rome), Holandia (Past2Present-ArcheoLogic), Austria (Media agency 7reasons – Guenther Weinlinger).

Więcej informacji

Ogłoszenie konkursu i związane z nim dokumenty znajdują się w serwisie CORDIS, do którego zapraszamy ze strony KPK: <http://www.kpk.gov.pl/7pr/konkursy.html> .

Na stronie konkursu PEOPLE/IAPP, w zakładce Information Package znajdują się dokumenty, z którymi należy się zapoznać przygotowując wniosek projektowy: „Workprogramme” i „Guide for Applicants”. Pierwszy z nich zawiera informacje prawnie wiążące, opis akcji, zasady finansowania projektów (ANNEX III). Natomiast „Guide for Applicants” napisany jest przystępniejszym językiem i zawiera szczegółowy opis akcji, zasady przygotowywania i składania wniosków.

AKTUALNE KONKURSY W 7.PR

Informację o aktualnie otwartych konkursach znajdą Państwo na stronie: <http://cordis.europa.eu/fp7/dc/index.cfm>

Czas trwania: 4 lata
Dofinansowanie KE: 1,4 mln euro
Koordynator: Irlandia (Daithi O'Murchu Marine Research Station Ltd.).
Partnerzy: Irlandia (Green Biofuels Ltd.); Wielka Brytania (Centre for Marine Resources and Mariculture, Queens University Belfast), Irlandia (Centre for Renewable Energy, Dundalk Institute of Technology), Turcja (Food Engineering Dept., Gaziantep University), Turcja (Chemistry Dept., Ege University), Wielka Brytania (Dolphin Sea Vegetable Company).

mgr inż. Małgorzata Niespodziana
Specjalista ds. funduszy unijnych

Wszelkie uwagi na temat treści, zawartości Newslettera oraz tego, co jeszcze chcielibyście Państwo przeczytać na jego łamach prosimy kierować pod adres: malgorzata.niespodziana@put.poznan.pl

Prasówka

czyli media o nas

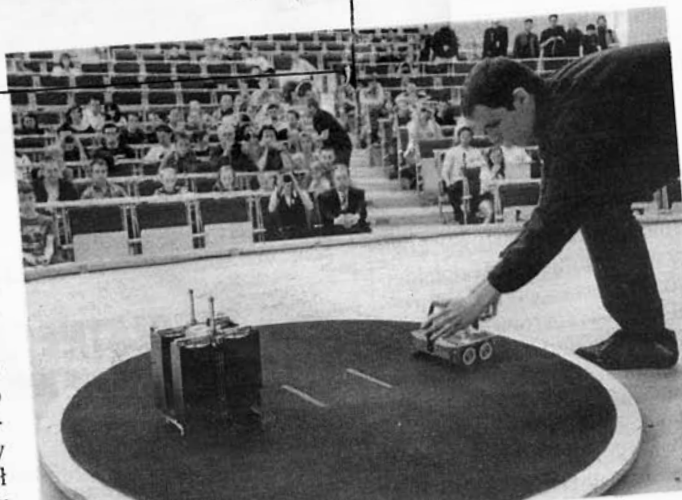
Roboty stanęły do walki

Bogna Kisiel

VI Festiwal Robotów oraz Zawody Sumo Robotów „CybAiRBot 2009” były przede wszystkim dobrą zabawą, choć emocji nie brakowało. Konstruktorom puszczały nerwy, podczas gdy zbudowane przez nich maszyny na zimno rozgrywały batalie.

Robot musiał zmieścić się w pudełku o wymiarach 20x20 cm, a jego waga nie mogła przekroczyć 3 kg. Walka trwała trzy rundy. Po każdej zwycięzca był ważony na waga, gdyby podczas przerwy przybyło mu nieco na wadze.

Zwyciężył robot Cedron 4WD i zespół Cedron Team z Bolszewa: Tomasz, Daniel, Julia i Jakub Wojnowscy – mówi Michał Fularz, współorganizator festiwalu. – Drugie miejsce wywalczył Mortos i łódzki ze-

które wystartowały w oddzielnych zawodach. Z 16 drużyn do finału zakwalifikowały się trzy, w tym zespół ośmiolatek: Kacper Mikołajski, Piotr Adamczyk i Szymon Trochowski (trzeci miejsce). Drugie miejsce zajęli Maciej i Michał Gilscy oraz Piotr Stawicki. Pokonał ich team: Stanisław Karkosz i Piotr Łuczak.

Piotr jest wyjątkowo utalentowanym informatykiem, a ja konstruuje – wyjaśnia Staś.

Podczas sobotniej imprezy atrakcji na Politechnice Poznańskiej było więcej – konkursy, warsztaty itp.

– To jest pajak – stanowczo oświadcza Hubert Wojciechowski. Siedmiolatek z figlarnym uśmiechem ustawia tak robota, by mógł nim sterować. Hubert interesuje się wynalazkami, robotami, przeprowadza doświadczenia.

Wygrywał robot, który wypchnął przeciwnika poza ring

sół: Dariusz Kominiak i Aleksander Kacprzyk. Trzeci był robot Czesio i Sebastian Marat z Kolaszek.

Robot, żeby zwyciężyć, musiał nie tylko być odporny na

uderzenia, ale także dobrze zaprogramowany, ponieważ podczas walki nikt nim nie steruje.

Na podobnych zasadach działały roboty zbudowane z klocków Lego Mindstorms,

Wydarzenia • Poznań

Studenci nawarzyli piwa, teraz je piją

Wczoraj jeździli rowerami, dziś dźwigają kanki z mlekiem i jedzą kielbaski. W Poznaniu trwają juwenalia

POD PATRONATEM GAZETY WYBORCZEJ

NATALIA MAZUR

Pierwszy przejechał rower czerwony. Kierujący głośno, położył mi na dół, ale myślałem, że to Paweł z zainstalowanymi. Jest pierwszy, więc dostał od organizatorów kieszonkę. Wiele grillo-

Studenci rowerzyści spotkali się wczoraj na pl. Mickiewicza. A potem pojechali na grill.

Czyli trzeba dać studentom akademicki kwadrans – zerkna na zegar zamkowej wieży.

W środę o 15 na Morasku rozpoczyna się zabawa z grillem i muzyką.

ściowo-przyrodniczym, jak przystało na naszą uczelnię – zapowiada Kacper Wypiękiewicz z Uniwersytetu Przyrodniczego, jeden z organizatorów. Ośmiem wydziałów sprawdzi, który z nich jest najlepszy w dzwiganu kanki z mlekiem, long piwa, wozieniu na taczkach i w chodzeniu na trzech nogach. W ramach konkursu technologicznego zbudują konstrukcje technologiczne z drewna. Kółko naukowe, jak warzy się piwo, przedstawił w wykładzie prof. Andrzej Baranowski i Alchemist Project. Będą wybory mis i mistrza.

Dziś wieczorem zabawę zaczyna Uniwersytet Ekonomiczny. O godzinie 21 studenci spotkają się w Cokoladzie. Kielbaski z grilla będzie jedli w piątek kółko akademika De-wizka, a w sobotę zagrają w turnieju pokera.

Politechnika Poznańska będzie się bawić na powietrzu, przy kampanii na Piotrowie. W piątek i w sobotę studenci będą słuchać muzyki elektronicznej. Punk, reggae, ska i rock. Gwiazdami imprezy będą: Caranoulul, Sztymy Pal Azji, Su-chy Chleb dla Konia i Zabli Mi Złot-wia.

www.poznan.gazeta.pl

Akademicki Poznań na Animal Planet

Reklamy w telewizji i internecie, a dla najlepszych maturzystów – pieniądze. Miasto przyciąga kandydatów na studia.

Szkolna aula, na scenie dziewczyna w białej bluzce. A oto nasza laureatka – prowadzący uroczystość wręcza puchar zwyciężczyni olimpiady przedmiotowej. Nagle dziewczyna znika, puchar z trzaskiem uderza w podłogę, a w miejscu laureatki migoce niebieska gwiazdka. W kolejnych scenach znikają: perkusista, dziewczyna w masce spawacza, koszykarz i chłopak sprzed komputera. Gdzie się podział? – Na studiach w Poznaniu – mówi głos zza kadru.

Reklamówki nie zobaczymy w „Jedynce”, „Dwójce” ani w TVN. Wybrałszy stacje najpopularniejsze wśród młodych ludzi – wyjaśnia Łukasz Goździor, szef biura promocji miasta. Są wśród nich: Viva, 4fun, tv, Discovery i Animal Planet.

Miasto, w którym co czwarty przechodzień jest studentem, promuje się bannerami w internecie: na Naszej klasie, portalach z grami i przy wirtualnych słownikach. – Pojawia się wśród najlepszych – zaprasza.

W tym roku Poznań po raz kolejny ufunduje stypendia dla laureatów i finalistów olimpiad z przedmiotów ścisłych oraz z łaciny. Wystarczy, że wybiorą studia w Poznaniu, a otrzymają nawet 1,5 tys. zł miesięcznie. Urząd Miasta wysłał już 500 listów z zaproszeniami, pięć razy więcej niż rok temu. W zeszłym roku ze stypendystami stało siedmiu maturzystów, w tym trzech spoza Poznania. **o nt**

12 | 16-17 maja 2009 | Polska Głos Wielkopolski

Fakty 24 | Poznań

Niełatwe rozmowy o aglomeracji

Powstało Centrum Badań Metropolitalnych

Rejestrowany jest związek odpadów

Bogna Kisiel

W piątek minęły dokładnie dwa lata od momentu podpisania porozumienia o współpracy pomiędzy samorządami aglomeracji poznańskiej. Rocznicą była pretekstem spotkania członków Rady Aglomeracji Poznańskiej. Chwalono się osiągnięciami, choć pewne sprawy zanadto się ślimaczają. Mieszkańcy oczekiwali szybkich działań.

– Jest to okazja do podsumowania, ale ze świętowaniem nie przesadzaj – wyduje się podzielać tę opinię Ryszard Grobelny, prezydent Poznania. – Co udało się zrobić? Nauczaliśmy się rozmawiać, a są trudne tematy.

Do nich należy na przykład komunikacja. Z punktu widzenia mieszkańców aglomeracji to problem, który powinien być pilnie rozwiązany. Powołanie wspólnego zarządu transportu, który koordynowałby transport autobusowy, tramwajowy i kolejowy, jest konieczne.

W 1990 roku nastąpiła w tej dziedzinie dezintegracja – mówi Jan Grabkowski, starosta poznański. – Gminy mają własne firmy przewoźnicze. Trzeba dobrej woli, by stworzyć wspólnie rozwiązanie. Urząd Miasta wysłał już 500 listów z zaproszeniami, pięć razy więcej niż rok temu. W zeszłym roku ze stypendystami stało siedmiu maturzystów, w tym trzech spoza Poznania. **o nt**

Przez MPK ma o tym rozmawiać z innymi przewoźnikami. Zdzaniem Grobelnego, bez budować dróg, trasy szybkiej kolei (tzw. T) czy stworzyć wspólną komunikację. I to w sprawie podpisania umowy, dotyczącej realizacji tego projektu, dofinansowanego przez UE. Koszt jego wdrożenia wyniosł 8,5 miliona euro.

Często postulat rady przypominał koncert poborczych Murowan. Zdzaniem burmistrza Łękiego, choć niektórzy mogą odnieść wrażenie, że jest to niemiłe, to jest to błędna diagnoza.

Pracujemy – zapewnia Grabkowski. – Sukcesy przychodzą. W dwa lata po porozumieniu małych powstało nych. Tworzą je naukowcy z UAM, Uniwersytetu Przyrodniczego, Uniwersytetu Ekonomicznego i Politechniki. Przygotują oni strategię rozwoju.

Prezydent Poznania podkreśla, że jej powstanie ma znaczenie strategiczne.

Musimy myśleć i działać na rzecz rozwoju aglomeracji poznańskiej

Pracujemy – zapewnia Grabkowski. – Sukcesy przychodzą. W dwa lata po porozumieniu małych powstało nych. Tworzą je naukowcy z UAM, Uniwersytetu Przyrodniczego, Uniwersytetu Ekonomicznego i Politechniki. Przygotują oni strategię rozwoju.

Prezydent Poznania podkreśla, że jej powstanie ma znaczenie strategiczne.

Pracujemy – zapewnia Grabkowski. – Sukcesy przychodzą. W dwa lata po porozumieniu małych powstało nych. Tworzą je naukowcy z UAM, Uniwersytetu Przyrodniczego, Uniwersytetu Ekonomicznego i Politechniki. Przygotują oni strategię rozwoju.

Prezydent Poznania podkreśla, że jej powstanie ma znaczenie strategiczne.

Pracujemy – zapewnia Grabkowski. – Sukcesy przychodzą. W dwa lata po porozumieniu małych powstało nych. Tworzą je naukowcy z UAM, Uniwersytetu Przyrodniczego, Uniwersytetu Ekonomicznego i Politechniki. Przygotują oni strategię rozwoju.

Prezydent Poznania podkreśla, że jej powstanie ma znaczenie strategiczne.

Pracujemy – zapewnia Grabkowski. – Sukcesy przychodzą. W dwa lata po porozumieniu małych powstało nych. Tworzą je naukowcy z UAM, Uniwersytetu Przyrodniczego, Uniwersytetu Ekonomicznego i Politechniki. Przygotują oni strategię rozwoju.

Prezydent Poznania podkreśla, że jej powstanie ma znaczenie strategiczne.

Pracujemy – zapewnia Grabkowski. – Sukcesy przychodzą. W dwa lata po porozumieniu małych powstało nych. Tworzą je naukowcy z UAM, Uniwersytetu Przyrodniczego, Uniwersytetu Ekonomicznego i Politechniki. Przygotują oni strategię rozwoju.

Studenci przejmują władzę nad miastem

Po odebraniu kluczy od miasta, juwenaliowy

Studenci mieli wiele pomysłów na szalone przebrania

Niniejsze z poznańskiego zoo, tramwaj zbudowany z dwóch sklepów z kulkami i kartonów, Okraglak i oczywiście Rysia Globalnego na przedzie pochodzą – mówi Aleksandra Dmitrak, studentka I roku Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej. Ubrana jest w stroje z kółkami i kółkami. – Jestem ulicą Libelta, a raczej jego reprezentantką. Wiadomo – Libelta to taki poznański plac Pigalle – wyjaśnia. Miał także hasło promujące miasto: „POZNAŃ miasto chłata”. Stroje przygotowali błyskawicznie. W zasadzie

300 procent normy: malowanie, doszycanie trąby dla słonia, sklepanie kartonów – dodaje A. Dmitrak. Niewiele jednak zabrakło, by pojawili się w zupełnie innych strojach. – Gdy rano padało, zastanawiali się, czy nie zmienić koncepcji i ubrać się w stroje kąpielowe i kąpielki. Ostatecznie zostaliśmy przy Potrzebie. Wczoraj w balowej sukni – z zdjęciem pegaza na głowie. – Udały Teatr Wielki – odpowiadają. – Studenci z placu Mickiewicza przemierzali ul. Niepodległości, Królowej Jadwigi, Drogę Dębińską i ulicę Biskupa Jordana na Łęgi Dębińskie. Tam o godzinie 19 rozpoczęła się pierwsza z trzech muzycznych imprez. Wczorajszy wieczór zdominował hip-hop. Na scenie pojawili się młodzi artyści: Sofa, Flap Jack, Indios Bravos i Reakwon z Wu-Tang Clanu. Organizatorzy planowali zabawę do białego rana. Nikt nie wyczerpał wypitego piwa. W końcu jak mówił starosta juwenalia, kto nie pije ten kaniał.

Wypowiedz się na stronie: www.poznan.naszemiasto.pl

WSIEDLENIE BAŻANTÓW

na terenie Borowego Młyna

W marcu 2009 roku nastąpiły, kolejne, już ósme i dziewiąte wsiedlenia bażantów na terenie obwodu łowieckiego nr 67 (pierwotny nr obwodu 109) dzierżawionego przez Koło Łowieckie nr 30 „GON” Poznań. Wymieniony obwód łowiecki, znajduje się wokół miejscowości Pszczew i Borowy Młyn. Tereny tego obwodu należą do Nadleśnictwa Trzciel, a w swoim zasięgu działania ma je Zarząd Okręgowego Polskiego Związku Łowieckiego Gorzów Wlkp. Tym razem w dniu 7 marca br. wsiedlono 35 bażantów o następującej strukturze: 30 kur i 5 kogutów. Bażanty pochodziły z Ośrodka Hodowli Zwierzyny w Bieganowie. Natomiast w dniu 13 marca br. wsiedlono 63 bażanty o następującej strukturze: 58 kur i 5 kogutów. Te bażanty pochodziły z Ośrodka Hodowli Zwierzyny w Czarniejewie. Mniejsza liczba kogutów w stosunku do kur podyktowana była faktem, że w miejscach gdzie wsiedlano bażanty, bytuje odpowiednia liczba kogutów dla zachowania dobrej struktury płciowej. Bażanty zakupiono dzięki celowym wpłatom myśliwych naszego koła. Wsiedlenie bażantów uzgodniono z Nadleśnictwem Trzciel oraz gorzowskim Zarządem Okręgowym Polskiego Związku Łowieckiego.

Dotychczas koło wsiedliło ponad 220 bażantów, które pochodziły z różnych OHZ z terenu Wielkopolski.

Przy wsiedleniu bażantów uczestniczyli następujący myśliwi: kol. Roman Dębina, kol. Andrzej Kistowski, kol. Henryk Poszwald, kol. Stanisław Strykowski, kol. Paweł Wojtucki i Stefan Feder. W wsiedleniu bażantów pomagał nam kol. Wojciech Sobczak z Koła Łowieckiego nr 32 „LIS” Stęszew, za co serdecznie dziękujemy.

Bażanty wsiedlono w kilku miejscach naszego obwodu łowieckiego tam, gdzie jest bardzo dobry biotop dla ich bytowania. Również, w pobliżu Ośrodka Wczasowego Politechniki Poznańskiej jest wspaniały biotop dla życia bażantów i wsiedlono tam

kilkadziesiąt tych ptaków. Zapewne wielu wczasowiczów przebywających na wypoczynku i rekreacji w Ośrodku Wczasowym Politechniki Poznańskiej w Borowym Młynie, zauważy te piękne ptaki. Wszystkie wsiedlone bażanty były w bardzo dobrej kondycji oraz lotne. Przeprowadzając takie przedsięwzięcia, koło bardzo dobrze wpisuje się w realizację „Programu odbudowy populacji zwierzyny drobnej w województwie wielkopolskim w latach 2005-2015”.

Darz Bór!

Stefan Feder
prezes Koła Łowieckiego
nr 30 „GON” Poznań

DZIEŃ SPORTU NA PP

Dnia 26 maja br. w kampusie Piotrowo odbyła się kolejna edycja Dnia Sportu. Wśród licznych konkurencji, jakie zaproponowano studentom znalazły się m. in. bieg po schodach w górę, turniej szachowy, turniej tenisowy oraz rozgrywki piłki nożnej i basketu. Pogoda dopisała, humory także, zatem Dzień Sportu można odnotować jako udany.

SKRYPTY

Stasiak M., Głąbowski M., Hanczewski S., Zwierzykowski P.: *Podstawy inżynierii ruchu i wymiarowania sieci teleinformatycznych*

Raczyk R.: *Środki transportu bliskiego i magazynowania*

Tytyk E., Butlewski M.: *Wprowadzenie do techniki*

ZESZYTY NAUKOWE

Fasciculi Mathematici nr 41